

RAPPORTER

79/8

DET NORSKE NASJONALREGNSKAPET

DOKUMENTASJONSNOTAT NR. 14

SEKTORBEREGNINGER FOR FISKE OG FANGST

AV
SVEIN RØGEBERG

**STATISTISK SENTRALBYRÅ
OSLO**

RAPPORTER FRA STATISTISK SENTRALBYRÅ 79/8

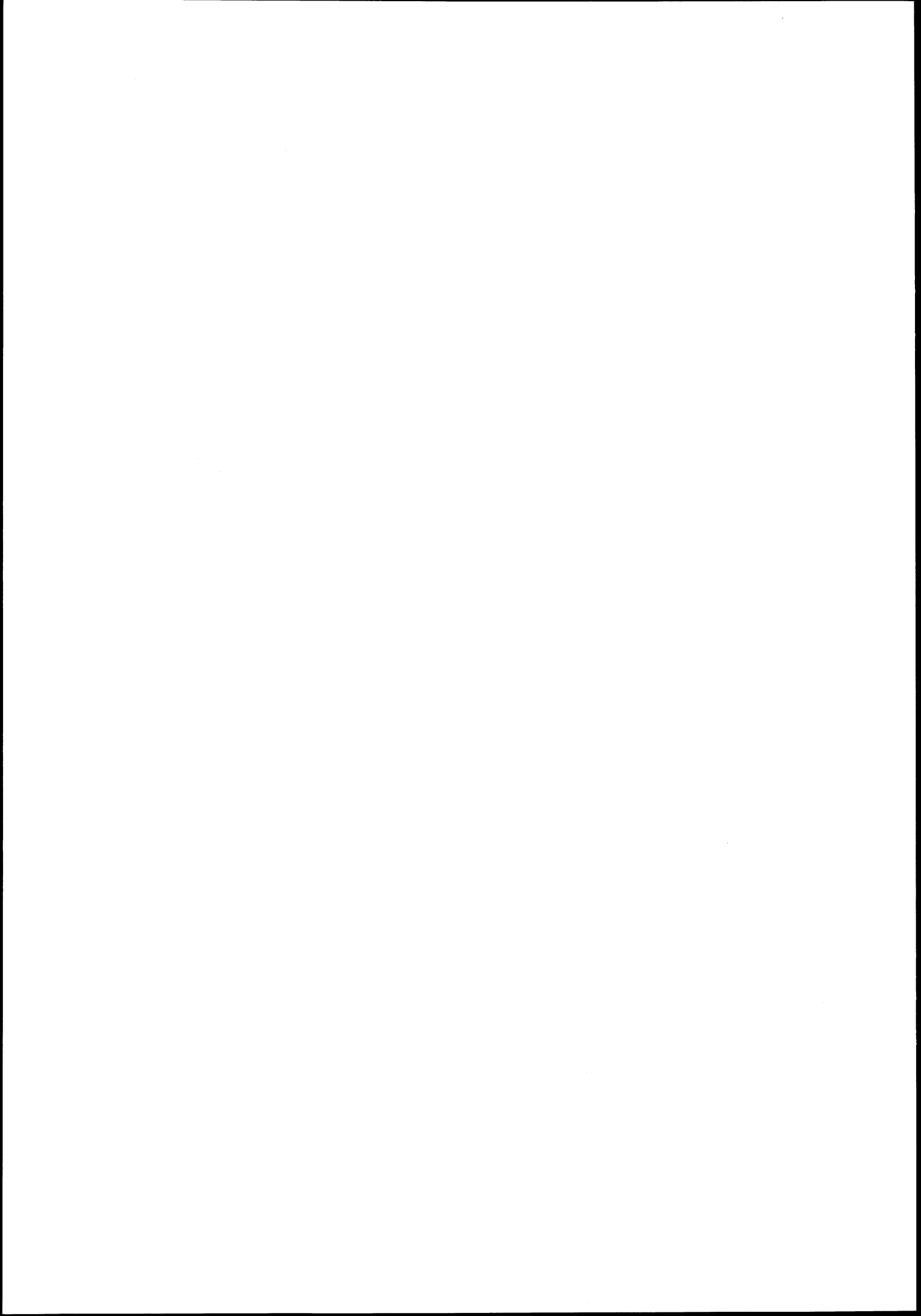
DET NORSKE NASJONALREGNSKAPET

DOKUMENTASJONSNOTAT NR. 14

SEKTORBEREGNINGER FOR
FISKE OG FANGST

AV
SVEIN RØGEBERG

OSLO 1979
ISBN 82-537-0977-3

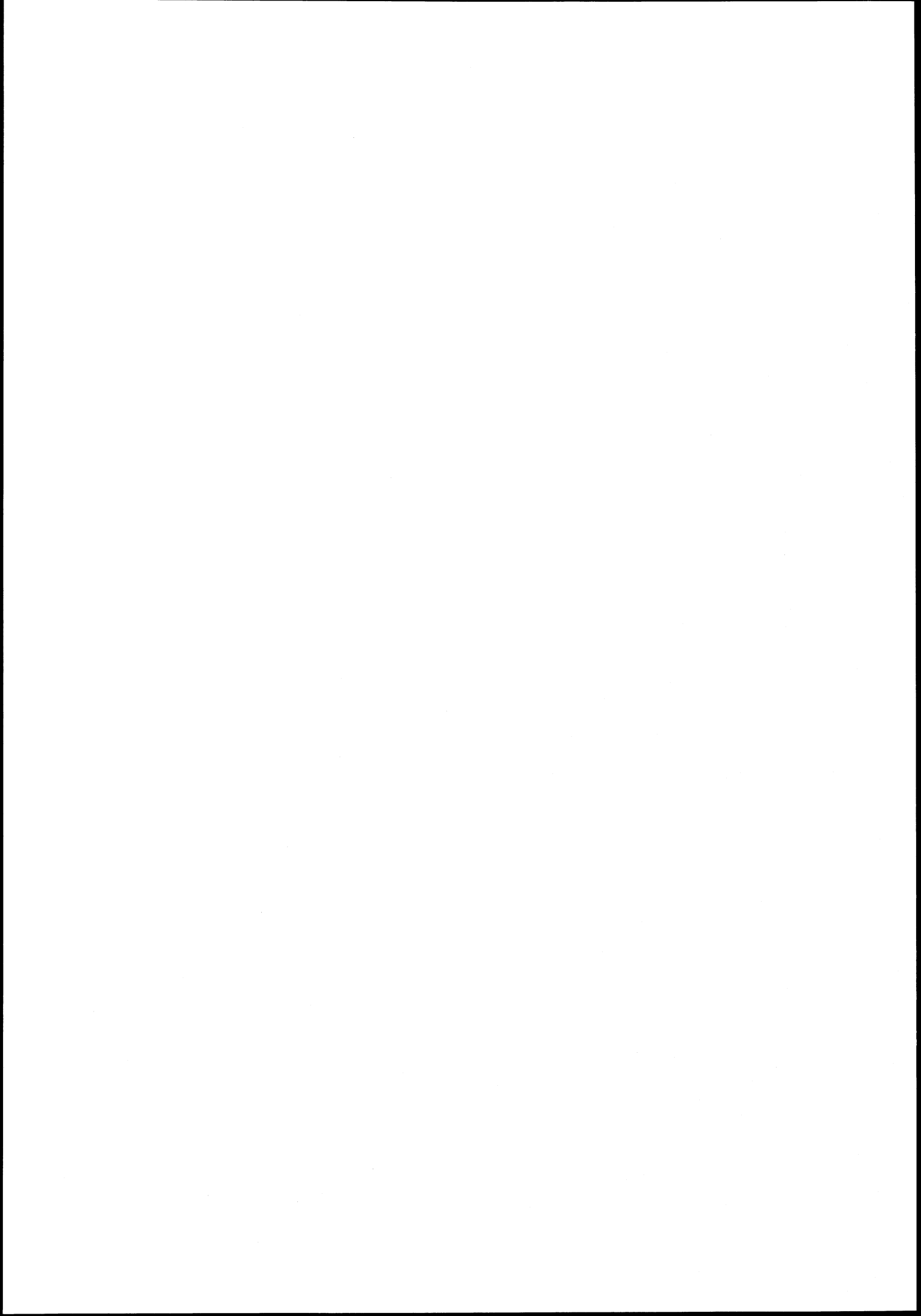
FORORD

I en serie av dokumentasjonsnotater blir det gjort detaljert rede for bruk av primærstatistikk, prinsipper og metoder i nasjonalregnskapsberegningene. Oversikt over planlagte og utgitte dokumentasjonsnotater er gitt som vedlegg. De første dokumentasjonsnotatene ble utgitt i publikasjonsserien Arbeidsnotater. Da denne serien nå er opphørt (medio 1979), blir dokumentasjonsnotatene utgitt i serien Rapporter. For en mer summarisk og samlet oversikt over nasjonalregnskapsberegningene vises til metodepublikasjonen for nasjonalregnskapet som er under arbeid og ventes utgitt i NOS-serien i løpet av 1979.

Statistisk Sentralbyrå, Oslo, 2. mai 1979

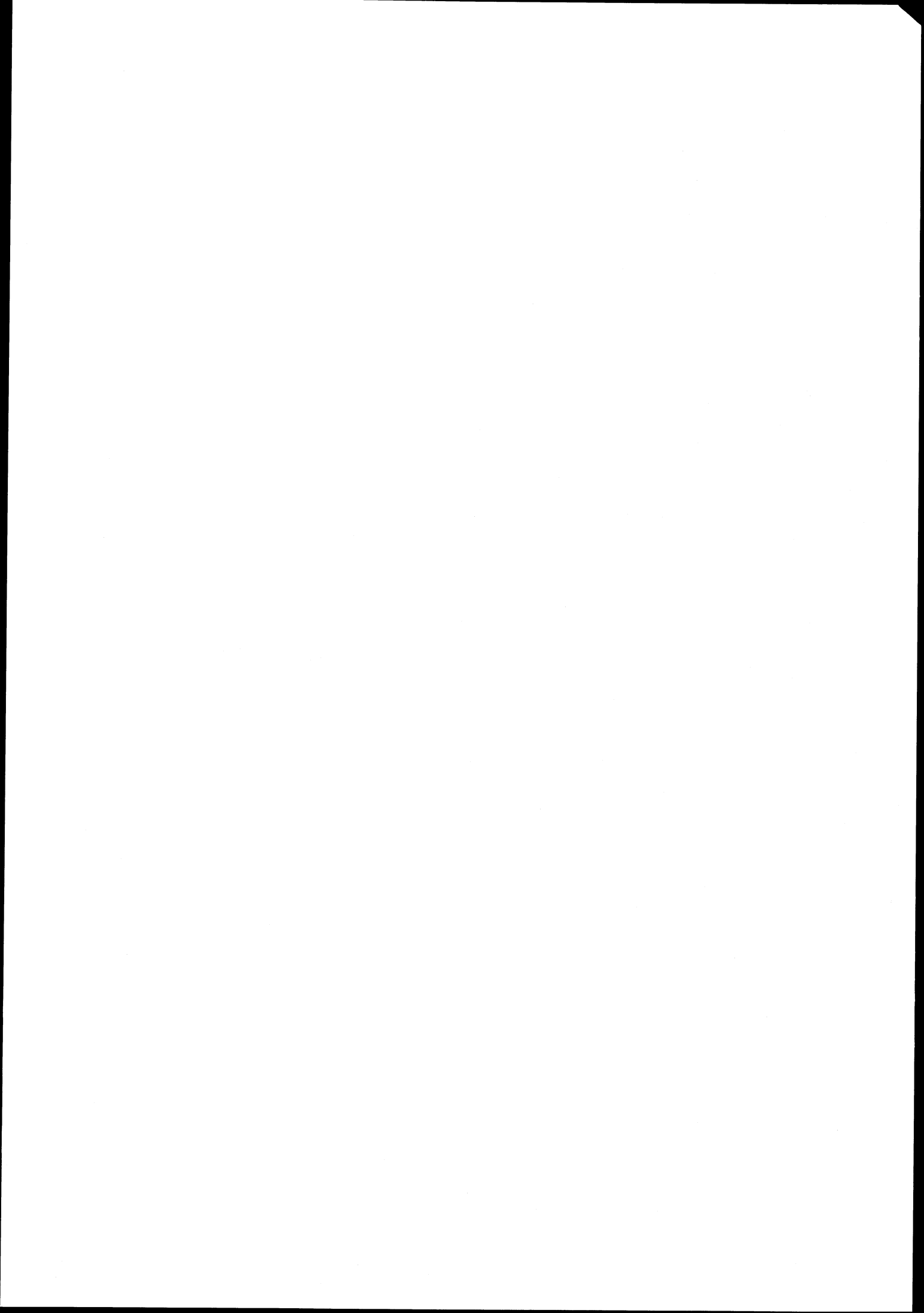
Odd Aukrust

Tormod Andreassen

INNHold

	Side
1. Innledning	7
2. Sektoromfang	7
3. Beregningsprinsipper	7
3.1. Bruttoproduksjon	7
3.1.1. Registrert førstehåndslevert fisk mv.	9
3.1.2. Selfangst	10
3.1.3. Småhvalfangst	11
3.1.4. Hvalfangst	11
3.1.5. Fraktfart	11
3.1.6. Fangst til eget bruk	11
3.1.7. Uregistrert fangst	12
3.1.8. Fiskernes egne arbeider med montering, reparasjon og vedlikehold av egen realkapital	12
3.2. Vareinnsats	15
3.2.1. Reparasjon og vedlikehold	15
3.2.2. Drivstoff	18
3.2.3. Annen vareinnsats	21
3.3. Kapitalslit, bruttoinvestering, realkapital	25
3.3.1. Driftsbygninger	25
3.3.2. Fiskebåter	26
3.3.3. Fiskeredskap	28
3.4. Subsidier	29
3.4.1. Tilskott over statens bevilgningsregnskap	30
3.4.2. Tilskott over Finansdepartementets fond	30
3.4.3. Kommunale tilskott	30
3.4.4. Subsidieføringen i Totalregnskapet	30
3.5. Avgifter	31
3.6. Lønnskostnader og sysselsetting	31
Vedlegg 1. Oversikt over utgitte og planlagte dokumentasjonsnotater om nasjonalregnskapet	33
Utgitt i serien Rapporter fra Statistisk Sentralbyrå	34

1. INNLEDNING

Oppstillingen av sektortall for fiske og fangst bygger for en stor del på offisiell primærstatistikk. For en rekke poster er imidlertid det statistiske grunnlag mangelfullt eller usikkert. Beregningemetoder og primærstatistikk er imidlertid gjenstand for løpende vurderinger og forbedringer. Resultatene fra siste fiskeritelling (1970/1971) er trukket inn ved fastleggingen av det tallmessige nivå og beregningsmetodene og prinsippene for enkelte usikre poster. Under omtalen av de enkelte regnskapsposter er det i detalj redegjort for primærstatistikken og beregningsmetoden.

Beregningene av postene på produksjonskonto for fiske og fangst er i store trekk i samsvar med de detaljerte oppstillinger av Totalregnskap for fiskenæringen som også utarbeides av nasjonalregnskapskontoret. Totalregnskapet beregnes etter oppdrag av Budsjettnemnda for fiskenæringen. Det er redegjort for sammenhengen mellom Totalregnskapets tall og nasjonalregnskapets tall under omtalen av de enkelte regnskapsposter.

Totalregnskapet publiseres årlig både som arbeidsnotat i Statistisk Sentralbyrå og som eget notat for Budsjettnemnda.

2. SEKTOROMFANG

Fiske- og fangstsektoren er i henhold til standard for næringsgruppering avgrenset til å omfatte følgende ervervsmessige virksomheter:

- a) Hav- og kystfiske.
Fangst og ilandbringelse av fisk og skalldyr. Bløgging, sløying og ising av fisk før levering til foredlingsanlegg eller oppkjøper. Salting, filetering, frysing og annen foredling om bord i fangstfartøyet. Innsamling av tang og tare.
- b) Sel- og hvalfangst.
Fangst, behandling om bord på fangstfartøyet og ilandbringelse av småhval og storhval, sel, hvalross og isbjørn.
- c) Ferskvannsfiske.
Fiske i elver og innsjøer.
- d) Matfiskoppdrett.
Utklekking og oppdrett av fisk og skalldyr. Fiskekulturarbeide.

På grunn av mangelfull økonomisk statistikk samt antakelsen om at tallenes størrelse ennå ikke påvirker sektortallene for fiske og fangst i noen særlig grad, er ferskvannsfiske og matfiskeoppdrett foreløpig ikke innarbeidd i nasjonalregnskapet. Verdien av fritidsfiske inngår ikke i beregningene.

3. BEREGNINGSPRINSIPPER

Produksjonskontoens hovedposter er bruttoproduksjon, vareinnsats, kapitalslit, avgifter og tilskott, lønnskostnader og saldoen driftsresultat. På kapitalkontoen inngår bruttoinvestering og realkapitalbeholdning.

3.1. Bruttoproduksjon

Bruttoproduksjonsverdiens viktigste post er verdien av registrert førstehåndslevert fisk mv., som inkluderer skalldyr og bløtdyr, rogn og lever, og fiskeprodukter tilvirket ombord i fiskefartøyer. Videre inngår verdien av annen ilandbrakt fangst, dvs. verdiutbyttet av selfangst og hvalfangst, uregistrert fangst, og fiskernes forbruk av egen fangst. Under inntektene tas også verdien av fiskernes egne monterings- og vedlikeholdsarbeider på egne varige driftsmidler (farkoster, redskap, sjøhus mv.). Bortsett fra fiskernes inntekter av fraktfart med egne fiskebåter, er inntekter som fiskere og fangstfolk har ved virksomhet utenom fiske og fangst, f.eks. ved industri- og anleggsarbeid, jordbruk og skogbruk, holdt utenom beregningene. Subsidiar som utbetales til fiskere gjennom salgslagene inngår i førstehåndsverdien av ilandbrakt fangst. Avgift til salgslagene er trukket fra.

I Totalregnskapet føres bruttoproduksjon eksklusiv merverdiavgift (moms). Primærstatistikkens produksjonstall er også gitt eksklusiv moms. Bruttoproduksjon blir i nasjonalregnskapet ført inklusiv moms med spesifikasjon av hva momsen utgjør av verdien av den enkelte vare. I regelverket er momsen i likhet med andre avgifter differensiert etter mottakende sektorer. Av denne grunn blir momsen i nasjonalregnskapet beregnet på forbrukssiden (vare x mottaker) og overveltet til tilgangssiden (leverandør x vare).

For fiskeres omsetning til eller gjennom fiskesalgslag er hovedregelen at avgift skal betales etter en lavere avgiftssats, for tiden 11,11 pst. av vederlaget, avgiften ikke medregnet¹⁾. Forøvrig skal fiskere oppkreve og betale merverdiavgift etter den alminnelige avgiftssats, for tiden 20 pst. Omsetningen anses for å være skjedd til eller gjennom fiskesalgslag når oppgjør mottas enten direkte fra fiskesalgslag eller mottas fra godkjent fiskekjøper over salgslagenes fiskesedler (sluttседler). Dette gjelder også vederlag for føring av fisk av egen fangst som skjer i henhold til dirigering fra et fiskesalgslag. Avgiftssatsen 11,11 pst. kommer bare til anvendelse ved omsetning av fisk mv. som går inn under råfiskloven. Denne loven omfatter fisk (herunder sild, brisling og skalldyr) samt produkter av fisk, og er dessuten gjort gjeldende for småhval, springer og blekksprut (akkar). Som produkt av fisk anses hoder, lever og innmat. Råfiskloven omfatter derimot ikke

- a) Laks og sjøørret
- b) Annen innlandsfisk og -kreps
- c) Skjell
- d) Ishavsprodukter (sel og isbjørn).

I oppgjør eller fiskeseddel fra fiskesalgslaget eller godkjent fiskeoppkjøper, vil det være gjort tillegg for merverdiavgiften (fiskerens utgående avgift). I fiskesedler fra godkjente fiskekjøpere trekkes først fra den lagsavgift som fiskeren skal betale til fiskesalgslaget. Restkjøpesummen er grunnlaget for beregning av fiskerens utgående avgift.

Tabell 1 viser fiske- og fangstsektorens produksjon fordelt på varer og hvilke momssatser som gjelder for varenes selgerverdi ved avgiftspliktig omsetning.

Tabell 1. Bruttoproduksjon i sektor fiske og fangst fordelt på nasjonalregnskapsvarer påført momssats på selgerverdi eksklusiv avgift.

Nasjonalregnskapsvare		Momssats ved førstehånds avgiftspliktig omsetning. Prosent av selgerverdi eksklusiv avgift
Varenummer	Varenavn	
151 0305	Brosme og lange, fersk eller kjølt	} 11,11
0306	Hyse, fersk eller kjølt	
0307	Torsk, fersk eller kjølt	
0308	Sei, fersk eller kjølt	
0310	Annen torskefisk, fersk eller kjølt	
152 0311	Vintersild (storsild og vårsild), fersk eller kjølt	
0312	Feitsild og småsild, fersk eller kjølt	
0313	Annen sild, fersk eller kjølt	
0314	Brisling, fersk eller kjølt	
153 0315	Makrell og pir, fersk eller kjølt	
154 0302	Lodde, fersk eller kjølt	
155 03012)	Laks og ål, fersk eller kjølt	
0303	Flyndre, fersk eller kjølt	
0304	Blåkveite, fersk eller kjølt	
0316	Makrellstørje, fersk eller kjølt	
0317	Uer, steinbit, fersk eller kjølt	
0318	Annen saltvannsfisk, fersk eller kjølt	
0335	Rogn, fersk eller kjølt	
0337	Fiskelever, fersk eller kjølt	
0339	Fiskeyngel og akvariefisk mv.	
0367	Akkar	
1406	Tang og tare	

1) I alle seinere omsetningsledd skal det likevel innkreves full moms (20%) av omsetningsverdien når omsetningen er avgiftspliktig. 2) Varene 1550301, 1561525 og 1564301 omfattes ikke av råfiskloven og burde derfor ha normal momssats (20%). I nasjonalregnskapet lar vi imidlertid alle varer som inngår i en hovedvare ha samme momssats lik den vanligste for primærvarene i hovedvaren.

Tabell 1 (forts.). Bruttoproduksjon i sektor fiske og fangst fordelt på nasjonalregnskapsvarer påført momssats på selgerverdi eksklusiv avgift

Nasjonalregnskapsvare		Momssats ved førstehåndsavgiftspliktig omsetning. Prosent av selgerverdi eksklusiv avgift.
Varenummer	Varenavn	
156 0365	Krepsdyr, fersk eller kjølt	11,11
1525 ¹⁾	Selspekk og hvalspekk	"
4301 ¹⁾	Rå pelsskinn, white coat, blue back	"
157 0299	Uregistrert fangst, eget bruk	0
0300	Uregistrert fangst, til salg	"
158 9866	Fiskernes inntekter på fraktfart	"
159 9864	Fiskernes eget arbeid på farkost	"
9865	Fiskernes eget arbeid på redskap	"
9867	Fiskernes eget arbeid på naust, rorbuer mv.	"

1) Se note 2, side 8.

3.1.1. Registrert førstehåndslevert fisk mv.

Fiskeridirektoratet utarbeider statistikken over registrert førstehåndslevert fisk mv. som omfatter fangst fra norsk sjøfiske - ikke småhvalfangst og selfangst - brakt i land av norske fiskere i Norge og direkte i utlandet. Et unntak gjelder fiskeoppdrett og fiske til eget forbruk, disse fangster inngår ikke i statistikken.

Det vesentligste av oppgavematerialet gis av de salgslag som har lovbeskyttet førstehåndsomsetning av fisk. For fisket etter laks og sjøaure er oppgavene gitt av Statistisk Sentralbyrå.

Opgavene over sanking av tang og tare fås fra spesielle kilder.

Verdien av registrert førstehåndslevert fisk mv. er den verdi som fisker får utbetalt for fangsten etter fradrag av merverdiavgift. Førstehåndsverdien inkluderer derfor tilskott av forskjellig slag og de tillegg i råfiskpriser som skyldes fiskeres egen tilvirkning av fangsten. Avgift til salgslagene er trukket fra. Godtgjøring for føring (frakt) skal i prinsippet inngå i fiskeristatistikken førstehåndsverdi, men det er mulig at en mindre del av denne føringsgodtgjørelse ikke er kommet med.

Statistikken over registrert førstehåndslevert fisk mv. publiseres i Fiskeridirektoratets ukehefte Fiskets Gang (F.G.). Tabellene i F.G. har årlige kumulerte månedsoppgaver og foreløpige og endelige årsoppgaver for mengde (tonn) og verdi (1 000 kr) etter fiskesort. De endelige årsoppgavene publiseres også i årspublikasjonen NOS Fiskeristatistikk. Overgangen fra primærstatistikken fiskesorter til nasjonalregnskapets varegruppering framgår av tabell 2. Foruten verditalle etter fiskesort brukes de implisitte enhetsprisene (verdi:mengde) etter fiskesort. Enhetsprisene brukes til å beregne prisindekser for fastprisberegning av sektorens produksjon. Prisindeks for nasjonalregnskapsvarene beregnes etter Paasches formel. For de fleste av varene innen registrert førstehåndslevert fisk mv. brukes enhetsprisene på alle fiskesortene som inngår, men i enkelte tilfelle må prisindeksene beregnes ut fra prisutviklingen på representative fiskesorter. For hoder oppgis kun verdital og ikke kvantum eller pris. Prisindeks for hoder settes lik prisindeks for varen torsk (1510307).

Tabell 2. Overgangen fra Fiskeridirektoratets fiskesorter for førstehåndslevert registrert fangst til nasjonalregnskapsvarer

Fiskesorter	Nasjonalregnskapets varenummer
Laks, sjøaure, ål, annen ferskvannsfisk	155 0301
Lodde	154 0302
Kveite, smørflyndre, rødspette, annen flyndre	155 0303
Blåkveite	155 0304
Brosme, lange, blålange	151 0305
Hyse	151 0306
Skrei, vårtorsk, fjordtorsk, banktorsk	151 0307
Sei	151 0308
Øyepål, hvitting, lyr, lysing, polartorsk, kolmule, annen torskefisk	151 0310
Vintersild (storsild og vårsild)	152 0311
Feitsild og småsild	152 0312
Sardinella, fjordsild, nordsjøsild, islandsild, strømsild, vassild, banksild, stavsild, annen sild	152 0313

Tabell 2 (forts.). Overgangen fra Fiskeridirektoratets fiskesorter for førstehåndslevert registrert fangst til nasjonalregnskapsvarer

Fiskesorter	Nasjonalt regnskapets varenummer
Brisling	152 0314
Hestmakrell, pir, makrell	153 0315
Makrellstørje	155 0316
Uer, steinbit	155 0317
Annen størje, pigghå, håbrann, horngjel, breiflabb, brunhai, sverdfisk, annen hai-fisk, skåte, rokke, tobis, sil, annen og uspesifisert fisk	155 0318
Rogn	155 0335
Fiskelever og melke	155 0337
Fiskeyngel og akvariefisk	155 0339
Hummer, kreps, reker, krabber og andre krepsdyr	156 0365
Akkar, østers, skjell, andre bløtdyr	155 0367
Tang og tare	155 1406
Fiskehoder, annet fiskeavfall	220 0512

De viktigste mottakere av fersk fisk er industrisektorene Produksjon av fiskevarer, Produksjon av fiskehermetikk og Produksjon av fiskeoljer og fiskemjøl. Foruten leveransene til vareinnsats i disse sektorene går det meste av leveransene til privat konsum og eksport. Som støtte under varefordelingen av fisk benyttes Fiskeridirektoratets statistikk for mengde og verdi av registrert førstehåndslevert fisk og sild m.v. etter sort fordelt på anvendelse. Fiskeristatistikkenes anvendelsesgrupper er:

- a) Ising, fersk (eksport, privat konsum)
 - b) Frysing
 - c) Henging
 - d) Salting
 - e) Hermetisering (vareinnsats ved produksjon av fiskehermetikk)
 - f) Oppmaling (vareinnsats ved produksjon av fiskeoljer og fiskemjøl)
 - g) Agn
- (vareinnsats ved produksjon av fiskevarer)

Varefordeling av fersk fisk blir forøvrig vanskeliggjort ved at forholdet mellom kjøperverdiens komponenter selgerverdi og avanse avhenger sterkt av pristilskottene. Tilskottene føres som sektorsubsidier til varehandel og inngår i produksjonsverdien i fiskesektoren (det vises i denne forbindelse til avsnitt 3.4 Subsidier). Under varefordelingen må omkodinger av varenummerne for fersk fisk i industri og utenrikshandelsstatistikken og av fiskeristatistikkenes fiskesorter årlig kontrolleres mot hverandre for å sikre at de tre omkodningene er konsistente.

3.1.2. Selfangst

Statistikken over selfangsten utarbeides av Fiskeridirektoratet. Tallene publiseres i Direktoratets serie Årsberetning vedkommende Norges fiskerier. Den totale innklaringsverdi fordeles på nasjonalregnskapsvarene Selspekk og hvalspekk (156 1525) og Rå pelsskinn, white coat, blue back (156 4301). Spekkverdien beregnes ut fra oppgitt pris og mengde i "Årsberetning", mens verdien av pelsskinn beregnes residualt. Innklaringsverdien omfatter fangst av sel, klappmyss, storkobbe, hvalross, snadd og isbjørn. For fastprisberegningen av spekk brukes oppgitt pris i "Årsberetning". Til deflatering av skinnverdien brukes prisindeks basert på utvalgte innklarerte dyr og prisnoterte skinn. Grupperingen i "Årsberetning" av innklarerte dyr og prisnoterte skinn er ikke

direkte sammenlignbar. Vi har foretatt følgende kobling mellom disse grupperingene for å få beregnet Paasches prisindeks for skinn:

Innklarerte dyr		Skin
Betegnel	Andel av antall	Betegnel
Grønlandssel, vårfødte unger, hårfaste kvitunger	50%	White coats, hårfaste kvitunger, naturelle
Grønlandssel, vårfødte unger, hårfaste kvitunger	50%	White coats, hårfaste kvitunger, nesten naturelle
Grønlandssel, vårfødte unger, unger under og etter hårskiftet	Alt	White coats, fargevare
Grønlandssel, eldre dyr	Alt	Voksen grønlandssel, hårfaste
Klappmyss, blueback (vårfødte unger)	5%	Blueback, naturelle
Klappmyss, blueback (vårfødte unger)	5%	Blueback, nesten naturelle
Klappmyss, blueback (vårfødte unger)	90%	Blueback, vanlig
Klappmyss, eldre dyr (1 år og eldre)	Alt	Hårfaste klappmyss, tunge

3.1.3. Småhvalfangst

Fiskeridirektoratet utarbeider statistikken over småhvalfangsten og den publiseres i Direktoratets serie Rapporter og meldinger. I denne statistikken oppgis verdi og mengde av den totale fangst og spesifikasjon av mengden på spekk, kjøtt til dyrefor og kjøtt til konsum. I nasjonalregnskapet blir kjøttet ført på varenummer 200 0212 (Kjøtt av hval, kobbe og reinsdyr) og 156 1525 (Selspekk og hvalspekk). Tidligere (t.o.m. 1974) ga årsmeldingen også verditall på spekk, dyrefor og konsum. Den altoverveiende del av fangstverdien gjelder kjøtt til konsum. For årene etter 1974 har vi forutsatt lik prisutvikling for kjøtt og spekk og beregnet prisindeksen etter Paasches formel. Alternativt kan spekkpriser innhentes, fra Direktoratet, for direkte beregning av verdi og prisindeks av spekk. I dette siste tilfelle bestemmes kjøttverdien residualt. En tredje metode ville være å sette prisutviklingen på småhvalspekk lik prisutviklingen for selspekk og beregne kjøttverdien av småhval residualt.

3.1.4. Hvalfangst (pelagisk)

Det foregår ingen norsk pelagisk hvalfangst lenger.

3.1.5. Fraktfart

Denne produksjon omfatter inntekt opptjent av fiskere som en del av året driver fraktfart med fiskefarkoster. Produksjonen anslås og føres på varenummer 158 9866 som leveres til fordelingskonto for uspesifisert vareinnsats (20 041). Prisindeksen settes lik prisindeks på vare 837 9911 Transport av varer i innenriksfart. Alternativt kunne vi som prisindeks ha brukt en passende lønnsindeks (f.eks. gjennomsnittlig månedsfortjeneste i alt for skipsførere på lasteskip i kystfart på årspublikasjonen NOS Lønnsstatistikk for innenriks sjøfart i november).

3.1.6. Fangst til eget bruk

Tallene for fangst til eget bruk bygger på mengdeoppgaver fra fiskeritellingen for 1971 over fiskernes forbruk av egen fangst. Fangst til eget bruk skal kun omfatte yrkesmessig fangst.

Av 35 000 fiskere i fiskeritellingen 1970/1971 har omlag 10 000 ikke gitt oppgave over egen bruk av yrkesfangst, mens omlag 25 000 har gitt oppgave med en gjennomsnittsmengde på 140 kg pr. fisker. I gjennomsnitt for alle fiskere får vi dermed 100 kg pr. fisker. Dette synes å være noe lavt jevnført med de oppgaver en ellers har over fiskernes forbruk av egen fangst. Ved husholdningsundersøkelsene i 1954 var gjennomsnittsforbruket av fisk og fiskevarer av egen produksjon 199 kg pr. familie. Husholdningsundersøkelsen skiller imidlertid ikke mellom yrkesmessig og ikke-yrkesmessig egen produksjon. I NOS-publikasjonen "Fiskeristatistikk 1962" er fiskerbefolkningens antatte forbruk av egen fangst oppgitt til 11 153 tonn. Da antall fiskere da var 56 890 blir gjennomsnitt pr. fisker 196 kg.

Eget forbruk var ifølge tellingen på ialt 3 484 tonn. Av dette var 2 326 tonn torsk og hyse, 492 tonn sei, 133 tonn sild og 533 tonn annen fangst. Tellingens tall for torsk og hyse fordeles anslagsvis med 200 tonn på hyse og 2 126 tonn på torsk. Silda fordeles med 25 tonn på feitsild, 25-tonn på fjordsild og 83 tonn på nordsjøsil. Av posten annen fangst antas 165 tonn å være uer, 40 tonn makrell og pir mens 328 tonn blir gjenstående som ufordelt annen fangst. De framkomne tall for fangst til eget bruk tillegges et anslagsvis tillegg på 10% for manglende svar på tellingsskjemaet. Mengdetallene omregnes til verdi ved å bruke priser for førstehåndslevert registrert fangst levert til anvendelser "ising, fersk". Verdi beregnet for de spesifiserte fiskesortene torsk, hyse, sei, feitsild, fjordsild, nordsjøsil, uer og makrell og pir "blåses opp" til totalverdi for all fangst til eget bruk idet vi antar samme gjennomsnittspris for gjenstående ufordelt annen fangst som for all spesifisert fangst til eget bruk. De korrigerede og omregnede fiskeritellingstall brukes for året 1971. For å få beregnet mengder for de senere år virker det rimelig å knytte utviklingen til sysselsettingen.¹⁾ Da det imidlertid er stor usikkerhet ved sysselsettingsutviklingen for sektoren har vi skjønsmessig valgt å la forbruk av egen fangst ha en årlig volumnedgang på 5%. Vi antar at mengdetallene fordeler seg proporsjonalt på fiskesorter over tiden. Da blir Paasches- og Laspeyses prisindeks sammenfallende. De faste vektene

$$\left(\frac{p_0^i q_0^i}{\sum_i p_0^i q_0^i} \right) \text{ blir:}$$

Torsk	0,751
Hyse	0,074
Sei	0,095
Feitsild	0,005
Nordsjøsil	0,015
Fjordsild	0,005
Makrell og pir	0,010
Uer	0,045

På grunn av all usikkerhet ved beregningen av såvel nivå som utviklingen av fangst til eget bruk forenkles prisindeksberegningen til å veie sammen den årlige prisendring²⁾ $\left(\frac{p_t}{p_{t-1}} \right)$ for hver fiskesort³⁾ med foranstående vekter. Dette skaper en skjevhet i forhold til resultatet ved Laspeyses (Paasches) formel, men betyr ikke noe nevneverdig for påliteligheten av resultatet. Verdi beregnes ut fra verdiindeks gitt ved produktet av den årlige pris- og volumendring. Fangst til eget bruk føres på vare 157 0299 som leveres til privat konsum. I sektorberegningen føres det ikke merverdiavgift på fangst til eget bruk.

3.1.7. Uregistrert fangst

Uregistrert fangst er fisk som fiskerne omsetter direkte til forbrukerne uten at fangsten blir registrert i fiskeristatistikken. Verditalle for uregistrert fangst bygger på anslag gjort i Fiskeridirektoratet for en del år siden, på grunnlag av blant annet forbruksundersøkelser. For senere år har en regnet med uforandrede mengder og brukt prisutviklingen for fangst til eget bruk. Tallene er meget usikre. Uregistrert fangst føres på vare 15 7300 som leveres til privat konsum. I sektorberegningene føres det ikke merverdiavgift på uregistrert fangst.

3.1.8. Fiskernes egne arbeider med montering, reparasjon og vedlikehold av egen realkapital

Denne posten omfatter verdien av det arbeid som fiskerne selv utfører på egne varige driftsmidler (redskap, farkost, sjøhus m.v.).

1) Det er ikke bare sysselsettingen i fiskerieringen som har betydning men kanskje vel så mye fiskernes familiestruktur. 2) For anvendelsen "ising, fersk". 3) Dersom det mangler pris på en av fiskesortene som er med i vektgrunnet holdes pris og vekt for denne utenfor og de andre vektene justeres i samsvar med dette; dvs. at prisindeksen for fiskesorter som må holdes utenfor antas å utvikle seg som det veide gjennomsnitt av de som er med.

Fiskeritellingen 1970/1971 gir som forrige telling overraskende høye tall for arbeid i tilknytning til fiske. Tallene fra forrige telling (1959/1960) ble i sin tid, før bruk i Totalregnskapet, anslagsvis nedjustert. Årsaken til denne nedjustering var antagelsen om at fiskernes arbeid i tilknytning til fiske (uker pr. fisker) i 1962 og seinere, var gått ned siden tellingen 1959/1960. Det ble også tatt i betraktning at slike arbeider ikke utføres like effektivt som i en bedrift. Fiskeritellingens ukeverkstall for slikt arbeid regnes å være gitt svært skjønnsmessig. Ca. 80 prosent av fiskerne i tellingen 1970/1971 oppgav slikt arbeid. Regnet som gjennomsnitt for alle fiskere var omfanget av arbeid tilknyttet fiske 3½ uke i 1948 og i 1960 og ca. 4½ uke i 1971. Økingen falt særlig på vedlikehold av egen fiskebåt, men det var prosentvis flere fiskere som eide båt i 1971 enn tidligere. I 1971 la en vekt på at arbeidet bare skulle gjelde egen fiskebåt. Arbeid med reparasjon eller oppsyn under reparasjon ble til dels oppgitt av mannskap som ikke var eiere, særlig på større båter. Dette ble, så vidt mulig, overført til "annet arbeid". Denne overføringen er feil sett fra nasjonal- og totalregnskapets side. Arbeide av sysselsatte i en næring på næringens egen realkapital skal føres som produksjon (vurdert til lønn) i næringen uansett om arbeidene utføres av selvstendige eller lønsmottakere.

Tellingens (overraskende) høye tall for egne arbeider på egne varige driftsmidler regnet pr. mann kan ha sammenheng med at en stor del av fiskeflåten ikke er helårsdrevne. Problemer med å få leid hjelp kan ha ført til mer egeninnsats på dette området. Omlagging til nye driftsformer i fiske kan ha ført til mer tid til egne arbeider på egen realkapital. Etterhvert som fiske har blitt mer kapitalintensivt kan dette ha ført til øking i slike arbeider.

Tabell 3. Tall fra fiskeritellingen for arbeid i tilknytning til fiske. Ukeverk i gjennomsnitt pr. fisker

År	Forberedelse og etterarbeid til fiske	Vedlikehold på farkost	Vedlikehold på redskap	Vedlikehold på sjøhus, rorbuer	I alt
1960	0,9	0,9 ¹⁾	1,7 ²⁾	0,1 ³⁾	3,6
1971	1,1	1,3	1,8	0,2	4,4

Fiskeritellingstallene for 1959/1960 og 1970/1971 tyder ikke på at arbeid i tilknytning til fiske (uker pr. fisker) har sunket siden tellingen 1959/1960.

Nivåtallene i nasjonalregnskapet for fiskernes egen arbeidsinnsats på egen realkapital beregnes ut fra Fiskeritellingens tall.

Tabell 4. Tall fra fiskeritellingene for arbeid i tilknytning til fiske. 1 000 ukeverk i alt

År	Forberedelse og etterarbeid til fiske	Vedlikehold på farkost	Vedlikehold på redskap	Vedlikehold på sjøhus, rorbuer
1960	54	56	103	5
1971	38	48	62	5

Det foretas ingen justering av fiskeritellingstallene for lav arbeidseffektivitet. 1 ukeverk er satt like 35 timer. Egne monteringsarbeider (redskap) er anslått til 1/4 av fiskernes for- og etterarbeid til fisket.

Dersom vi hadde hatt pålitelige sysselsettingstall kunne vi ha beregnet årlig utvikling etter 1971 ut fra antagelser om uendret ukeverk pr. fisker. På grunn av svak sysselsettingsstatistikk har vi nøyd oss med å anslå utviklingen i ukeverkstallet etter 1971.

1) og 3) Vedlikehold av farkost, sjøhus, rorbuer ble i sin tid nedjustert fra 1,0 til 0,5 før bruk i Totalregnskapet. 2) Vedlikehold av redskap ble i sin tid nedjustert fra 1,7 til 1,0 før bruk i Totalregnskapet.

Heller ikke for utviklingen mellom de to tellingene har en benyttet sysselsettingsstatistikken, men isteden antatt en jevn årlig utvikling.

Som prismåler for slike arbeider har en brukt timelønn for korresponderende ervervsmessig virksomhet.

Fiskernes eget vedlikeholdsarbeid på fiskefarkost føres på vare 159 9864 som leveres til fordelingskonto 20 014 (Rep. av skip, båter), eget arbeid på fiskeredskap føres på vare 159 9865 som leverer vedlikeholdsarbeidet til fordelingskonto 20 018 (Rep. av maskiner, redskap, inventar) og monteringsarbeidet til fordelingskonto 20 182 (nyinv. av fiskeredskap) men eget vedlikeholdsarbeid på naust og rorbuer føres på vare 159 9867 som leveres til sektor 23 700 (Bygge- og anleggsvirksomhet).

Fiskernes eget arbeid på egne varige driftsmidler er fritatt for merverdiavgift.

a) Fiskernes egne vedlikeholdsarbeider på farkost

For året 1971 er det brukt fiskeritellingens tall, som er 47 857 ukeverk. For årene etter 1971 er utviklingen skjønsmessig anslått til 3% årlig nedgang. Ukeverkstallene før 1971 er også anslått til å ha 3% årlig nedgang fra og med 1966 idet vi for dette år da har nådd ukeverkstallet fra fiskeritellingen 1960 (~ 56 000 ukeverk). For alle årene 1960-1965 er også ukeverkstallet satt lik resultatet fra 1960-tellingen.

Som nivå for lønssats har en brukt resultater fra periodiske tellinger for gjennomsnittlig timefortjeneste eksklusiv overtidstillegg og andre tillegg på tidlønsarbeid, voksne menn, produksjonsarbeidere, hjelpearbeidere i treskipsbyggerier (Kilde: Byråets lønstillinger for bergverksdrift og industri, 3. kvartal i 1960, 1965 og 1971). For årene mellom tellingene og etter 1971 er utviklingen anslått ut fra årlige oppgaver over gjennomsnittlig timefortjeneste eksklusiv betaling for bevegelige helge- og høytidsdager, voksne menn i skipsbyggerier (Kilde: Lønnsstatistikk fra NAF som publiseres i Byråets Statistisk Månedshefte).

b) Fiskernes egne vedlikeholdsarbeider på sjøhus

Fiskeritellingstallene for fiskernes egne vedlikeholdsarbeider på sjøhus i 1960 og 1971 var av lik størrelsesorden. Vi har anslått denne arbeidsinnsatsen til å være konstant fra 1960 og framover og satt den lik 5 638 ukeverk (tellingsresultatet i 1971).

Som lønssats har en brukt 80% av timefortjeneste eksklusiv betaling for bevegelige helge- og høytidsdager, voksne menn, hjelpearbeidere i håndverksbedrifter i tømmerfåget (Kilde: Lønnsstatistikk fra NAF som publiseres i Byråets Statistisk Månedshefte). Prosentsatsen 80 er valgt anslagsvis for å få tatt hensyn til at bedrifter utenom NAF har gjennomsnittlig lavere lønnsatser enn NAF-bedriftene.

c) Fiskernes eget vedlikeholdsarbeid på redskap

For året 1971 er det brukt fiskeritellingens tall som er 61 996 ukeverk. For året 1960 brukes forrige fiskeritellings tall (~ 103 000 ukeverk). For årene mellom tellingene og etter 1971 er tallene beregnet ut fra antagelser om jevn årlig vekst. Utviklingen for perioden fra og med 1967 er anslått til 3% årlig nedgang. For perioden 1960-1967 ble den årlige nedgang residualt bestemt til 5,4%.

Som nivå for lønssats har en brukt resultater fra periodiske tellinger for gjennomsnittlig timefortjeneste eksklusiv overtidstillegg og andre tillegg på tidlønsarbeid, voksne menn, produksjonsarbeidere i reipslagerier og fiskegarnfabrikker (Kilde: Byråets lønstillinger for bergverk og industri, 2. kvartal i 1960, 1965 og 1971). For årene mellom tellingene er utviklingen anslått ut fra årlige oppgaver over gjennomsnittlig timefortjeneste eksklusiv betaling for bevegelige helge- og høytidsdager, voksne menn i tekstilfabrikker (Kilde: Lønnsstatistikk fra NAF publisert i Byråets Statistisk Månedshefte).

d) Fiskernes eget monteringsarbeid på redskap

For året 1971 er det brukt anslagsvis 25% av fiskeritellingens tall for arbeid med klargjøring til og etterarbeid på fiske (1/4 av 37 740 ukeverk). For året 1960 brukes tilsvarende tall fra forrige telling (1/4 av 54 000 ukeverk). For årene mellom tellingene og etter 1971 er tallene beregnet ut fra

antagelser om jevn årlig nedgang. Utviklingen for perioden fra og med 1967 er anslått til 3% årlig nedgang. For perioden 1960 - 1967 ble da den årlige nedgang residualt bestemt til 3,6%.

Det er brukt samme lønnsatser som på fiskernes egne vedlikeholdsarbeider på egen redskap.

3.2. Vareinnsats

De viktigste vareinnsatspostene er reparasjons- og vedlikeholdskostnadene og drivstofforbruket.

I Totalregnskapet føres vareinnsats, i likhet med bruttoproduksjon, eksklusiv merverdiavgift. Investeringsavgiften er derimot inkludert i Totalregnskapets vareinnsatsposter. I nasjonalregnskapet føres vareinnsatsen inklusiv merverdiavgift. I avsnitt 3.5. avgifter er det redegjort nærmere for føringen av merverdiavgiften og investeringsavgiften.

3.2.1. Reparasjon og vedlikehold

Denne posten omfatter reparasjons- og vedlikeholdskostnader utover kostnader til vedlikeholdsrekvisita som forbrukes i det daglige stell og pass.

Reparasjons- og vedlikeholdskostnadene beregnes særskilt for hver av de tre kapitalartene sjøhus mv., farkost og redskap.

I tabell 5 er det gitt en oversikt over reglene for investeringsavgift og merverdiavgift på reparasjons- og vedlikeholdskostnadene.

Sammenhengen mellom reparasjons- og vedlikeholdskostnadene i Totalregnskapet og nasjonalregnskapet framgår av tabell 6.

a) Egenytelse

Det arbeid som fiskerne selv utfører på egne varige driftsmidler er verdsatt til å være lik lønn i korresponderende ervervsmessig virksomhet. Det vises til punkt 3.1:8. Fiskernes egne arbeider med montering, reparasjon og vedlikehold av egen realkapital.

Tabell 5. Oversikt over reglene for investeringsavgift (I) og merverdiavgift (M) for reparasjons- og vedlikeholdskostnader i sektoren fiske og fangst.¹⁾

Reparasjon og vedlikehold fordelt etter art	Egenytelse		Fremmedytelse						
	Beregnet lønn for fiskernes eget arbeid		Materialer innkjøpt av fiskerne for egen regning				Bortsatt reparasjonsarbeide		
							Lønn		Materialer
	M	I	M	I	M	I	M	I	
Sjøhus, rorbuer			x	x	x	x		x	x
Redskap			x	x	x			x	x
Farkost			x	2)					

1) x angir når avgift påfaller. 2) Unntaket omfatter ikke varer (f.eks. maling, trematerialer, tauverk) som leveres uten i forbindelse med arbeid (eget arbeid så vel som fremmedytelse), det vil si for seinere bruk. For enkelhets skyld har vi i nasjonalregnskapets beregninger regnet med fullt fritak.

Tabell 6. Multiplikative korreksjonsfaktorer for reparasjoner og vedlikehold i sektoren fiske og fangst ved overgang fra Totalregnskapets poster¹⁾ til Nasjonalregnskapets kjøperverdier

Reparasjon og vedlikehold fordelt etter art		Multiplikativ korreksjonsfaktor ved overgang fra Totalregnskapet til nasjonalregnskapet
Artskomponenter	Nasjonalregnskapsvare (samlevare)	
Sjøhus, rorbuer Egne arbeider Lønn Materialer Fremmede arbeider	012 0072 Driftsbygg, reparasjoner	-
		1,062 ²⁾
		1,062 ²⁾
Redskap Egne arbeider Lønn Materialer Fremmede arbeider	018 0078 Maskiner, redskap, inventar, reparasjoner	-
		1,062 ²⁾
		1,127 ³⁾
Farkost Egne arbeider Lønn Materialer Fremmede arbeider I utlandet I Norge	014 0074 Skips- og båtrepasjoner	-
		1,2
		-
		-
		-
		-

1) Totalregnskapets poster er ført eksklusiv merverdiavgift, men inklusiv eventuell investeringsavgift.

2) $1,062 = \frac{1,2}{1,13}$ 3) Multiplikativ korreksjonsfaktor fra datakilden industristatistikk til Totalregnskapet, blir $0,5 \times 1,13 + 0,5 \times 1 = 1,065$ slik at multiplikativ korreksjonsfaktor ved overgang fra T.R. til N.R. blir $\frac{1,2}{1,065} = 1,127$ (Jfr. pkt. 3.2.1.d)

b) Fremmedytelse på sjøhus, rorbuer mv.

Verdi inklusiv investeringsavgift for materialer til eget arbeid med reparasjon og vedlikehold av sjøhus, rorbuer mv. settes anslagsvis til 50% av beregnet lønn for denne egeninnsatsen. Bortsett reparasjonsarbeid antas å være ubetydelig.

c) Fremmedytelse på fiskebåter.

For året 1971 ble totalverdien av fremmedytelser av reparasjoner og vedlikehold på fiskebåter beregnet ut fra fiskeritellingens tall for tellingsåret 1970/1971. Vi reduserte tellingsposten "Påkostninger, reparasjoner og vedlikehold siste år" med anslagsvis 20% av tellingsposten "Av dette alminnelig vedlikehold". Tellingsposten "Av dette alminnelig vedlikehold" omfatter foruten vanlig vedlikehold også mindre reparasjoner, og vi anslo andelen av vedlikeholdsrekvisita som forbrukes i det daglige stell og pass til forannevnte 20%. Tellingstallene ble omregnet til kalenderåret 1971 ved å gi et anslagsvis tillegg på 3%. Total fremmedytelse av reparasjon og vedlikehold på farkost i 1971 ble da 206,3 mill. kr.

Fremmedytelsen spaltes i følgende komponenter:

- materialer innkjøpt av fiskerne for egen regning
- reparasjoner i utlandet
- reparasjonsarbeid i Norge

Materialer innkjøpt av fiskerne for egen regning antas å utgjøre 50% av beregnet lønn for eget arbeid med reparasjoner og vedlikehold på egne farkoster. For reparasjoner i utlandet brukes nasjonalregnskapets utenriksregnskapstall. Komponenter reparasjonsarbeid i Norge ble følgelig bestemt som en rest i 1971, mens den fra og med 1972 er anslått til å være 95% av verdien på Byråets industristatistikkpost "Reparasjonsarbeide på fiskebåter".

Reparasjoner på maskiner, apparater m.v. til transportmidler blir i industristatistikken, så vel som i nasjonalregnskapet, ført på samme post (N.R. art) som reparasjoner på selve transportmiddelet. Industristatistikkenes tall for reparasjonsarbeid på fiskefarkoster dekker slikt arbeid på alle fiskefarkoster uansett hva farkosten brukes til (fiske, fraktfart, privat bruk) og uansett om reparasjonene skjer

for utenlandsk eller norsk regning. Forøvrig utfører også industrien andre fremmedytelser av reparasjonsarbeider på fiskefarkost enn det som dekkes av forannevnte industristatistikkpost idet denne posten bare er påført industristatistikkskjemaene for visse næringer (N.R. sektorene 630, 635 og 640).

d) Fremmedytelse på redskap

Det er ikke lett å skille mellom vedlikeholdskjøp og nyanskaffelser av fiskeredskap. I tellingsinstruksen for siste fiskeritelling står blant annet: "Nyanskaffelser skal bare gjelde kjøp av nye redskaper (medregnet brukte redskaper som er innkjøpt direkte fra utlandet) altså ikke brukte redskaper kjøpt fra andre fiskere innenlands. Reparasjons- og vedlikeholdsutgiftene gjelder verdien av utførte reparasjoner og vedlikehold i tellingsåret. Verdien av eget arbeid med dette skal ikke tas med". Avgrensningen mellom vedlikeholdskjøp og nyanskaffelser ble følgelig for en stor del overlatt til oppgaverens skjønn. Under revisjonen av tellingsskjemaene ble de oppgitte reparasjons- og vedlikeholdstall stort sett ikke overflyttet til nyanskaffelser mens det derimot var en del overflyttinger fra nyanskaffelser til reparasjoner og vedlikehold. Overflyttinger av førstnevnte type ble hovedsakelig foretatt i de tilfeller hvor nyanskaffelsestallet etter redskapsart syntes unormalt lavt. Det er mulig at reparasjons- og vedlikeholdstallet for fiskeredskap har blitt overvurdert ved tellingen mens nyanskaffelsestallet har blitt tilsvarende undervurdert. Det er videre mulig at tellingens tall for reparasjoner og vedlikehold inneholder en del vedlikeholdsrekvisita som forbrukes i det daglige stell og pass (kroker, forsyn, bøtetråd, tauverk, liner, snører). For tilleggsutstyr (kabler, garnblåser, garnbøyer, garnstein, stjerner m.v.) innhentet en til tellingen kun anslag over hva det ville ha kostet å anskaffe beholdningen i tellingsåret.

Fiskeritellingens (1970/1971) verditall for fiskeredskap:

	Mill. kr
Spesifisert redskap	122,1
Nyanskaffelser	68,8
Reparasjoner og vedlikehold	53,3
Tilleggsutstyr (anslagsvis 10% av spesifisert redskap)	12,2
Nyanskaffelser	6,9
Reparasjoner og vedlikehold	5,3
Redskap i alt	134,3
Nyanskaffelser	75,7
Reparasjoner og vedlikehold	58,6

Fiskeritellingens tall for fiskeredskap er fordelt på Totalregnskapsposter slik at nyanskaffelser er ført som bruttoinvestering mens reparasjons- og vedlikeholdstallet fra tellingen er fordelt med 30% på bruttoinvestering, 20% på vedlikeholdsrekvisita for daglig stell og pass og 50% som reparasjoner og vedlikehold.

Fiskeritellingens (1970/1971) verditall fordelt på Totalregnskapsposter:

	Mill. kr
Bruttoinvestering	93,3
Vareinnsats	41,0
Reparasjoner og vedlikehold	29,3
Vedlikeholdsrekvisita	11,7
I alt	134,3

Fiskeritellingstallene er ført eksklusiv avgifter (merverdiavgift og investeringsavgift). Reparasjon og vedlikehold av fiskeredskap i 1971 er satt til 31,4 mill. kr inklusiv investeringsavgift. Denne verdi bygger på anslagsvis justering av tellingstallet til kalenderårsperiode og til verdifastsetting inklusiv investeringsavgift.

Fremmedytelsen ble spaltet i følgende komponenter:

- a) materialer innkjøpt av fiskerne for egen regning
- b) reparasjonsarbeid

Verdi inklusiv investeringsavgift av materialer innkjøpt av fiskerne for egen regning antas å utgjøre 50% av beregnet lønn for eget arbeid med reparasjon og vedlikehold på egen fiskeredskap. Komponenter reparasjonsarbeid ble følgelig bestemt som en rest i 1971. For årene etter 1971 blir komponenten reparasjonsarbeid satt lik reparasjonsarbeid, ifølge Byråets industristatistikk, utført av næringen "produksjon av tauverk og nett".¹⁾ Reparasjonsarbeid, ifølge Byråets industristatistikk, utført av næringen "reipslagerier, fiskegarnfabrikker o.l." er brukt tilsvarende for årene før 1971.²⁾ Industristatistikkposten fordeles anslagsvis 50/50 på arbeidsgodtgjørelse og materialer. Eget arbeid - så vel som vederlag som fiskerne betaler for arbeide på egen fiskeredskap er fritatt for investeringsavgift. Unntaket omfatter ikke vederlag for varer (materialer som garn, notdeler, notliner, tauverk m.v.) som tilføres redskapene i forbindelse med reparasjon.

3.2.2. Drivstoff

a) Kvantumstall

Den viktigste datakilden er Byråets fiskeritellinger. For utviklingen mellom fiskeritellingene må en basere beregningene på oljeselskapenes salgsoppgaver etter forbrukergrupper. Beregningene kontrolleres mot oppgaver over "Drivstoff m.v." i Fiskeridirektoratets lønnsomhetsundersøkelse for helårsdrevne båter over 40 fot.

Resultatene fra de to siste fiskeritellingene framgår av tabell 7.

Tabell 7. Drivstofforbruk i fiskeflåten. Tallene gjelder tellingsperioden 1/10-30/9

År	Båttype	Mengde. 1 000 liter				I alt
		Bensin	Solarolje	Dieselolje	Tung fyringsolje	
1959/1960	Hovedfarkoster	10 357	185 046	17 256	16 610	229 269
	Hjelpebåter	4 220	286	46	-	4 552
	Alle båter	14 577	185 332	17 302	16 610	233 821
1970/1971	Hovedfarkoster	6 893	222 643	104 015	2 005	335 556

Forbruket av solar- og dieselolje bør ses under ett. Prinsipielt er det ingen forskjell på de to drivstofftypene, idet alle motorer som bruker solarolje også kan bruke dieselolje eller omvendt. Av denne grunn kan det ha blitt en del feilføring på grunn av plassering etter viktigste drivstofftype. Solarolje (gassolje) er en lettere dieselolje som er hensiktsmessig for de mest alminnelige fiskebåtmotorer (pga. turtall m.v.). Til mange av de større motorer vil eierne av økonomiske grunner gjerne bruke tyngre oljer.

Kull som drivstoff for fiskefarkoster forekommer ikke idet dampmaskinene drives med dieselolje, eller- og det er mest vanlig - en tyngre fyringsolje.

Parafin blir bare brukt til lys, oppvarming eller koking og ikke som drivstoff.

Tellingsoppgavene dekker ikke forbruket av smøremidler. Etter opplysninger Byrådet innhentet i forbindelse med tellingen 1959/1960 utgjorde dette forbruket 10-12% av drivstoffutgiftene.

Forbruket av drivstoff i fiske og fangst i 1971 bestemmes ved justering av fiskeritellingsresultatene for 1970/1971. For solarolje og dieselolje er fiskeritellingstallene justert ved hjelp av Handelsdepartementets salgsstatistikk for oljeselskapene. Denne statistikkens summariske tall for fiske og kystfart omregnes til fiskeritellingsåret ("1/4 av 1970 + 3/4 av 1971"). Ved å trekke fiskeritellingens tall fra de beregnede tall for fiske og kystfart i tellingsåret framkommer beregnede tall for kystfart i

1) Denne beregningsmåte gir også 31,4 mill. kr inklusiv investeringsavgift for reparasjons- og vedlikeholdsarbeid i 1971. 2) Næringsgrupperingen i industristatistikken ble omlagt fra 1970 til 1971.

tellingsåret. Disse beregningene framgår av tabell 7 som også angir tilsvarende beregning for tellingsåret 1959/1960 samt beregning av forbruket av tyngre oljer.

Tabell 8. Drivstofforbruk i fiske/fangst og innenriks sjøfart i fiskeritellingsårene 1959/1960 og 1970/1971. Tall i 1 000 m³

År	Kilde/Forbruker	Mineraloljetype			I alt
		Solar-olje	Diesel-olje	Tyngre oljer	
1960	H.dep./Fiske og kystfart	325	69	98	492
	F.T./Fiske	185	17	16	218
	"Differanse"/kystfart	140	52	82	274
1971	H.Dep./Fiske og kystfart	536	224	66	826
	F.T./Fiske	223	104	2	329
	"Differanse"/Kystfart	313	120	64	497

Av tabell 7 kan en se at forbruket av drivstoff i kystfart har økt kraftig (80%) i totalkvantum i perioden 1960-1971. Forbruket i fiske har i samme tidsrom økt med 50 prosent.

Forbruket av tyngre oljer i fiske er relativt lavt og anslås for 1971 lik tellingens tall. For å få delt Handelsdepartementets salgsstatistikk tall i 1971 for solarolje og dieselolje mellom kystfart og fiske settes kystfartforbruket lik beregnet forbruk i tellingsåret. Fiskeritellingstallet for bensin kan ikke justeres ut fra Handelsdepartementets salgsstatistikk fordi bensinforbruket i kystfart og fiske ikke ble oppgitt i denne statistikken. Bensinforbruket i fiske i 1971 anslås lik tellingens tall for hovedfarkoster (10 000 m³) tillagt anslagsvis 3 000 m³ for hjelpefarkoster. Forbruket av smøremidler i fiske (ikke dekket av fiskeritellingen) i 1971 er anslått til 4 000 m³. Fordelingen av Handelsdepartementets salgsstatistikk tall i 1971 mellom kystfart og fiske framgår av tabell 8 som også viser beregnet bensinforbruk i fiske og anslag for kystfartens bensinforbruk.

Tabell 9. Drivstofforbruk i fiske/fangst og innenriks sjøtransport (kystfart)

År	Forbrukergruppe	Petroleumprodukt. Tall i 1 000 m ³			
		Bensin	Solar- og dieselolje	Tyngre oljer	Smøreolje mv.
1971	Fiske/fangst	10	331	2	4
	Innenriks sjøtransport	10	433	56	7

Det beregnede drivstofforbruk i 1971 tilregnes nasjonalregnskapsvarene 4632724 Andre brenseloljer (herunder solar- og dieselolje), 4612721 Bilbensin og 4622725 Smøreoljer. Det foran beregnete forbruk av drivstoff i fiske og fangst skulle også vært fordelt til nasjonalregnskapsvaren 0519751 Fiske og havlfangsten driftsutgifter i utlandet. En slik korleksjon har vi imidlertid ikke foretatt da den ville bli meget skjønsmessig og ikke ville gi nevneverdig mer pålitelig nivå for forbruket av drivstoff i fiske og fangst.

For utviklingen av forbrukstallene for drivstoff mellom fiskeritellingene må den som tidligere nevnt baseres på oljeselskapenes salgsstatistikk. For årene før 1973 innhentet Handelsdepartementet salgsoppgaver fra alle oljeselskapene. Denne statistikk ble bearbeidet av Handelsdepartementet. I denne salgsstatistikken er forbrukerne fiske/fangst og innenriks sjøtransport slått sammen i én gruppe. For å få støttemateriale for fordeling av Handelsdepartementets kvantumstall mellom fiske og kystfart innhentet 10. kontor fra BP, Esso og Shell egne oppgaver over denne salgsfordeling for perioden 1965-1972. Disse oppgavene ble for en stor del gitt på skjønn da oljeselskapenes egen interne statistikk ikke ga denne salgsfordelingen. Fra og med 1973 produserer Byrået en ny salgsstatistikk for petroleumprodukter. Denne statistikk produseres på oppdrag fra Norsk Petroleumsinstitutt (NP), og datagrunnlaget er hovedsakelig salgsoppgaver fra de oljeselskapene som er deltakere i N.P. Oppgave over salget fra andre oljeselskaper innhentes via Handelsdepartementet. I denne nye statistikken er forbruker-

salget splittet mellom fiske/fangst og innenriks sjøtransport, men forhandlersalget er slått sammen i en gruppe for fiske/fangst og innenriks sjøtransport. Det er kjøperens hovedbeskjeftigelse som avgjør hvilken gruppe han skal plasseres i. Dette betyr blant annet at det ikke skilles mellom salg av produkter til forskjellig anvendelse hos en og samme kunde. Salg til fiske/fangst og kystfart foregår dels fra bunkringsbåter i havn og dels fra gassoljeanlegg. Av forhandlersalget til fiske/fangst og innenriks sjøtransport antas 70 prosent av solar- og dieseloljesalget å være til fiske og fangst mens bensin og tunge oljer fordeles anslagsvis. Beregningene basert på oljeselskapenes salgsoppgaver kontrolleres og eventuelt justeres mot resultatene i Fiskeridirektoratets lønnsomhetsundersøkelser. Kvaliteten av lønnsomhetsundersøkelsene er undersøkt og funnet brukbar ved å jevnføre drivstoffdata fra Fiskeritellingen 1970/1971 med lønnsomhetsundersøkelsene i 1970 og 1971 for de helårsvedne båter over 40 fot. Lønnsomhetsundersøkelsens kostnadspost drivstoff mv. er korrigert anslagsvis med 9% reduksjon for smøreoljer og maskinrekvisita for å jevnføre tall med fiskeritellingsresultatene. Liksom andre kostnader og inntekter i lønnsomhetsundersøkelsene er drivstoff ført eksklusiv merverdiavgift. Verditalle er omregnet til mengder ved å bruke det tilgjengelige prismateriale nevnt under neste avsnitt [b) Priser] etter kvantumsavsnittet. Det er god sammenheng mellom tellingen 1970/1971 og lønnsomhetsundersøkelsene i 1970 og 1971 når det gjelder gjennomsnittsforkbruket pr. båt etter gruppering av de helårsvedne båter på driftstype. Overensstemmelsen er særlig god med hensyn til de meget store og parallelle vekslinger i drivstofforkbruket fra gruppe til gruppe, men også i alt for de grupperte båter i alt.

	Lønnsomhetsundersøkelsene		Fiskeritellingen
	1970	1971	1970/1971
Grupperte båter i alt	122	132	125
Gjennomsnitt pr. båt, 1 000 l.			

Lønnsomhetsundersøkelsene i 1970 bygde på regnskap fra i alt over 30% av de kartlagte båtene i de definerte fartøygrupper, mens materialet for 1971 var betydelig svakere (ca. 15%). Sammenligning av andre data (fangstinntekt, mannsukeverk) med fiskeritellingens tall for tilsvarende grupper tyder imidlertid ikke på noen særlig grad av skjevhet i regnskapsmaterialet i forhold til totalmassen med hensyn til aktivitet.

b) Priser

Prisgrunnlaget er direkte oppgaver fra oljeselskapene samt Prisdirektoratets prisforskrifter (Kilde: Pristidende) for mineraloljeprodukter. Gassoljen (solaroljen) og bensin er underlagt Prisdirektoratets prisforskrifter (maksimalpriser). Direkte innhenting av listepriser fra oljeselskapene til 10. kontor ville være det beste prismateriale, men er i praksis vanskelig å innhente da slike oppgaver ikke har hjemmel i lov. Selv om vi ikke får innhentet listepriser for hele året for alle selskapene vil listepriser på et tidspunkt gi oss prisforholdet mellom produktene og eventuelt avvik fra maksimalprisen. Listeprisene stemmer godt overens med maksimalprisene. Det er vanskelig å få rede på hvilke rabatter som gis på listeprisene. Det er ikke regnet med rabatter på listeprisene (maksimalprisene) før bruk i drivstoffberegningene for fiske og fangst. Prisforholdene mellom mineraloljeproduktene på et gitt tidspunkt kan antas å være forholdsvis stabilt over tiden når vi tar hensyn til avgifter inkludert i listeprisen (merverdiavgift, bensinavgift, mineraloljeavgift etc.). For solaroljen og bensin brukes maksimalpriser mens pris- og prisutvikling for dieselolje, tyngre oljer og smøremidler bestemmes ut fra informasjon om listepriser og utvikling av maksimalpriser. Bensinforbruket i fiske og fangst er fritatt for bensinavgift slik at ved beregning av dette forbruket må det brukes priser eksklusiv bensinavgift.

c) Sammenheng mellom Totalregnskap og nasjonalregnskap

Ifølge de generelle avgiftsregler for investeringsavgift skal det ikke svares investeringsavgift av driftsmidlene smøreolje, smørefett og drivstoff med unntak for bensin. Fiskerne får imidlertid fritak for investeringsavgift ved kjøp av avgiftsfri bensin [bensin innkjøpt mot kjøpeløyve (bensinmerker)] dvs. bensin til bruk i næringen fiske og fangst.

Tabell 10. Overgangen fra Totalregnskapspostene til nasjonalregnskapsvarene for drivstofforbruk mv. i fiske og fangst

Totalregnskapspost	Nasjonalregnskapsvare	Multiplikativ korreksjonsfaktor ved overgang fra Totalregnskapet til nasjonalregnskapet
Brenselolje	463 2724 Andre brenseloljer	1,2
Bensin	461 2721 Bilbensin	1,2
Smøreolje og smørefett	462 2725 Smøreoljer	1,2

3.2.3. Annen vareinnsats

Beregningen av "Annen vareinnsats", vareinnsats utenom drivstoff og reparasjoner og vedlikehold, omfatter Totalregnskapspostene agn, salt, is, sukker, krydder, emballasje, vedlikeholdsrekvisita, assurance, havnetjenester, annen vareinnsats og uspesifisert vareinnsats. I tabell 11 og 12 er det redegjort for sammenhengen mellom Totalregnskapspostene og nasjonalregnskapsvarene.

a) Agn

Agnforbruket settes lik verdien av subsidiert agnkvantum. Kvantumstallene gis av Fiskeridirektoratet med spesifikasjon på fiskesort. Fiskeridirektoratet anslår prisene for beregning av agnkostnadene etter fiskesort (agn av sild, makrell, akkar, lodde, reker).

b) Salt, is, sukker, krydder

Kostnadstallene beregnes av Fiskeridirektoratet.

Saltkostnadene bygger på oppgaver over ilandbrakt saltet fisk og saltet sild og beregninger av medgått salt pr. tonn fisk og pr. tønne sild.

Iskostnadene anslås.

Kostnadene til sukker og krydder beregnes ut fra kostnad pr. tønne krydret og sukret sild og antall slike tønner.

c) Kasser, tønner, annen emballasje

Posten beregnes av Fiskeridirektoratet.

Kostnadene for kasser anslås.

Tønnekostnadene beregnes på grunnlag av ilandført mengde saltet, krydret og sukret sild som har vært ubetydelig de senere år.

Kostnadstallene for annen emballasje bygger på oppgaver over fabrikktrålernes forbruk av engangsemballasje.

d) Vedlikeholdsrekvisita

Denne posten omfatter vedlikeholdsrekvisita som forbrukes i det daglige stell og pass. For 1971 er kostnaden anslått med støtte i fiskeritellingen. Det er antatt at 20% av tellingsposten "Av dette alminnelig vedlikehold" under posten "Påkostninger, reparasjoner og vedlikehold siste år" for fiskebåter er vedlikeholdsrekvisita. For redskap er tellingsposten for reparasjoner og vedlikehold på spesifisert redskap anslagsvis oppjustert med 10% for tilleggsutstyr da dette ikke er dekket, og 20% av det korrigerede reparasjons- og vedlikeholdstall er antatt å være vedlikeholdsrekvisita. Fiskeritellingstallene er ført eksklusiv investerings- og merverdiavgift. For å ta hensyn til at en

del vedlikeholdsrekvisita ikke vil gjelde farkost og fiskeredskap (f.eks. ammunisjon) samt at en del vedlikeholdsrekvisita til farkost og redskap sannsynligvis ikke er kommet med i tellingen da småkostnadene (f.eks. pussegarn) antas undervurdert, er de avledete fiskeritellingstall for redskap og farkost oppjustert. Justeringen utgjør 7,7 prosent. For utviklingen etter 1971 er kostnadene anslått med støtte i lønnsomhetsundersøkelsene for fiskefartøyer samt Totalregnskapets tall for reparasjoner og vedlikehold. Fordelingen på nasjonalregnskapsvarer skjer anslagsvis.

e) Assurance

Kostnadsposten assurance (varen 882) er beregnet som et nettotall, dvs. som differansen mellom premier for året og mottatte erstatninger for skader inntruffet i året. I en planlagt dokumentasjonsnotat for sektoren Skadeforsikring vil det bli redegjort nærmere for definisjon av varen 882 Annen tjenesteyting, skadeforsikring. I skadeforsikringssektoren beregnes total skadeforsikring for sjøfart og fiske. Ut fra dette anslås andelen til fiske og fangst på grunnlag av resultatene fra Fiskeridirektoratets lønnsomhetsundersøkelser og oppgaver fra Reassuranseinstituttet for fiskefarkoster.

f) Havnetjenester

Posten anslås ut fra produksjon av havnetjenester (nasjonalregnskapsvarene 844 9741 Havnevesen og 852 9746 Skipsmekling og befraktning) og resultatene fra Fiskeridirektoratets lønnsomhetsundersøkelser.

g) Annen vareinnsats

Kostnaden gjelder nasjonalregnskapets samleverer ("uspesifisert vareinnsats" i nasjonalregnskapet), petroleum og propan samt gebyrer til offentlig administrasjon. Denne vareinnsatsen anslås totalt ut fra resultatene i Fiskeridirektoratets lønnsomhetsundersøkelser. Gebyrer fra fiske og fangst til offentlig administrasjon bestemmes ved sektorberegningene for offentlig forvaltning. Resten av Annen vareinnsats fordeles anslagsvis på de andre nasjonalregnskapsvarene.

h) Driftsutgifter i utlandet

Posten beregnes i Utenriksregnskapet (som vil bli dokumentert i planlagt Rapport). I Totalregnskapet kalles posten Uspesifisert vareinnsats.

Tabell 11. Sammenhengen mellom Totalregnskapspostene og nasjonalregnskapsvarene for annen vareinnsats enn drivstoff og reparasjoner og vedlikehold

Totalregnskapspost	Nasjonalregnskapsvare	Multiplikativ korreksjonsfaktor ved overgang fra Totalregnskapet til nasjonalregnskapet
Agn		1,2
Fryst sild	220 0323 Sild, fryst	
Fryst makrell, pir	220 0325 Makrell, fryst	
Annet		1,2
Akkar	155 0367 Akkar	
Lodde	220 0328 Annen fisk, fryst	
Reker	220 0366 Krepsdyr, fryst	
Salt, is, sukker, krydder		1,2
Salt	182 2501 Salt (NaCl)	
Is	220 2205 Vann, is, snø	
Sukker	267 1701 Sukker	
Krydder	266 0920 Krydderier, malt og umalt	
Kasser, tønner, annen emballasje		1,062
Kasser	355 4460 Kasser	
Tønner	370 4464 Tønner	
Annen emballasje	400 4855 Annen emballasje av papir eller papp	
Vedlikeholdsrekvisita		1,062
	235 1546 Linolje, kokt	
	295 5511 Garn av bomull, salg	
	320 5916 Annet tauverk, liner, snører	
	325 5503 Pussegarn mv.	
	435 3220 Lakk og maling	
	435 3225 Bunnstoff	
	450 9310 Ammunisjon til våpen	
	468 2722 White Spirit	
	570 9630 Fiskekroker	
	625 8509 Galvaniske elementer og batterier	
Assuranse	882 9899 Annen tjenesteyting, skadeforsikring	
Havnetjenester		-
	844 9741 Havnevesen	
	852 9746 Skipsmekling og befraktning	1,2
Annen vareinnsats		1,1 ¹⁾
	032 0086 Kontorrekvisita, utstyr mv.	
	033 0087 Teletjenester, vask, rens mv.	
	034 0088 Posttjenester, banktjenester	
	036 0090 Databehandling og annen teknisk og forretningsmessig tjenesteyting	
	037 0091 Juridisk tjenesteyting, revisjon	
	468 2723 Petroleum	
	468 2728 Propan	
	912 9819 Gebyrer, offentlig administrasjon	
Uspesifisert vareinnsats	051 9751 Driftsutgifter i utlandet for fiske og fangst	-

1) Anslag. Posten Annen vareinnsats består av varer og tjenester med forskjellig avgiftsplikt (Jfr. tabell 12.).

Tabell 12. Oversikt over reglene for merverdiavgift og investeringsavgift på vareinnsats i fiske og fangst

Varenummer	Varenavn	Fritak for merverdiavgift ³⁾	Pålagt investeringsavgift ¹⁾
011 0071	Reparasjon og vedlikehold av driftsbygninger	2)	2)
014 0074	Reparasjon og vedlikehold av skip og båter	2)	2)
018 0078	Reparasjon og vedlikehold av maskiner, redskap, inventar	2)	2)
032 0086	Kontorrekvisita, utstyr mv.		x
033 0087	Godtgjørelse for bortsatt arbeid, teletjenester, vask, rens mv.		
034 0088	Posttjenester, betalte banktjenester	x	
036 0090	Databehandling og annen teknisk og forretningsmessig tjenesteyting		
037 0091	Juridisk tjenesteyting, revisjon, forskning, honorarer mv.	x	
051 9751	Driftsutgifter i utlandet for fiske og fangst	x	
155 0367	Akkar ("agn")		
182 2501	Salt (NaCl)		
220 0323	Fryst sild ("agn")		
220 0325	Fryst makrell ("agn")		
220 0328	Annen fryst fisk ("agn")		
220 0366	Fryste krepsdyr ("agn")		
220 2205	Vann, is, snø		
235 1546	Linolje, kokt		x
266 0920	Krydder		
267 1701	Sukker		
295 5511	Garn av bomull		x
320 5916	Annet tauverk, liner, snører		x
325 5503	Pusse-garn		x
355 4460	Kasser		x
370 4464	Tønner		x
400 4855	Annen emballasje av papir eller papp		
435 3220	Lakk og maling		x
435 3225	Bunnstoff		x
450 9310	Ammunisjon til våpen		x
461 2721	Bensin		
462 2725	Smøreoljer		
463 2724	Andre brenseloljer		
468 2722	White spirit		x
468 2723	Petroleum		x
468 2728	Propan		x
570 9630	Fiskekroker		x
625 8509	Galvaniske elementer og batterier		
844 9741	Havnevesen	x	
852 9746	Skipsmeling og befraktning		
882 9899	Annen skadeforsikring	x	
912 9819	Gebyrer til offentlig administrasjon	x	

1) x angir når investeringsavgift påfaller. Det skal ikke svares investeringsavgift av varer som forbrukes under fiske og fangst i visse fjerne farvann. 2) Se tabell 5 med oversikt over avgiftsreglene for reparasjon og vedlikehold i fiske og fangst. 3) x angir fritak for merverdiavgift.

3.3. Kapitalslit, bruttoinvestering, realkapital

Kapitalslit og realkapital beregnes for fiske, som for andre næringer, på grunnlag av bruttoinvesteringer i faste priser i de tilbakegående år og anslag for levetid for de ulike kapitalartene. Investeringen fra siste kalenderår avskrives pr. 31/12 som om den er ett år gammel. Investeringen fra foregående år avskrives som om den er to år gammel osv. Det benyttes full avskrivning over levetiden med like store årlige avskrivningsbeløp (kapitalslit).

Realkapital og kapitalslit i faste priser omregnes til løpende priser ved bruk av prisindeks for anskaffelse av de ulike kapitalartene i beregningsåret. Beregningene utføres særskilt for de tre kapitalartene farkost, redskap og sjøhus mv. Dessuten er farkost oppdelt i tre komponenter med forskjellige levetider. Disse er for skrog 40 år, 15 år for motor og 10 år for annet utstyr. Levetidene for de to øvrige kapitalarter er 6 år for redskap og 45 år for sjøhus mv.

Bruttoinvesteringene for redskap og farkost bygger vesentlig på industri- og utenriks-handelstatistikk, mens bruttoinvesteringene for sjøhus mv. er anslag. De løpende bruttoinvesteringsberegninger utføres med støtte i de periodiske fiskeritellingene.

Nasjonalregnskapets bruttoinvesteringer etter art og næring er definert inklusiv investeringsavgift og ikke-fradragsberettiget merverdiavgift. Varestrømmene til investering så vel som andre anvendelser føres inklusiv merverdiavgift. Investeringsavgiften føres som korreksjon via fordelingskonto etter art til kapitalkonto. Tilsvarende føring er det for fradragsberettiget merverdiavgift på investeringene.

I tabell 13 er det gitt en oversikt over reglene for investeringsavgift og merverdiavgift på bruttoinvesteringene.

Tabell 13. Oversikt over reglene for investeringsavgift (I) og merverdiavgift (M) på bruttoinvesteringer i sektoren fiske og fangst¹⁾

Kapitalart	Egenytelse		Fremmedytelse					
	Beregnet lønn		Materialer innkjøpt for egen regning		Investeringsarbeid (montering etc.)			
	M	I	M	I	M	I	M	I
Driftsbygninger			X	X	X	X	X	X
Farkost				2)				
Redskap			X	X	X	X	X	X

1) X angir at bruttoinvesteringen er avgiftsbelagt. 2) Unntaket omfatter ikke varer (f.eks. maling, trematerialer, tauverk) som leveres uten i forbindelse med arbeid (eget arbeid så vel som fremmedytelse), det vil si for senere bruk. For enkelhets skyld har vi i nasjonalregnskapets beregninger regnet med fullt fritak.

3.3.1. Driftsbygninger

Driftsbygningene i sektoren fiske og fangst består av sjøhus, rorbuer og egnebuer. Som sjøhus regnes naust, nothus o.l. som brukes til oppbevaring av redskap og/eller båter. Rorbuer ble tidligere meget brukt som soverom, kokerom og spise- og oppholdsrom for fiskere som "rodde fiske". Nå blir også rorbuer i stor utstrekning brukt av lineegnere og andre som i det vesentlige har sitt arbeid på land. De fleste rorbuer eies av tilvirkeranlegg, samvirkelag m.v. Mange fiskere leier rorbuer både for seg og sin familie mens sesongfisket pågår. Behovet for rorbuer har gått ned de senere år og det har blant annet sammenheng med at en stadig større del av fiskeflåten består av så store farkoster at de også brukes som overnattingssted.

Nivå på bruttoinvesteringer, reparasjoner og vedlikehold i sektor fiske og fangst anslås ut fra fiskeritellingenes datamateriale.

Ved fiskeritellingen 1970/1971 ble påkostninger, reparasjoner og vedlikehold siste 12 måneder for sjøhus oppgitt til 3,6 mill. kr, mens tilsvarende tall for tellingen 1959/1960 var 2,0 mill. kr. For rorbuer og hus- og rom for egning og bøting har vi ikke slike oppgaver fra tellingen 1970/1971, men tellingen 1959/1960 oppgir 1,1 mill. kr for rorbuer og 0,1 mill. kr for egnebuer. Påkostninger, reparasjoner og vedlikehold for rorbuer og egnebuer anslås til 0,4 mill. kr i 1970/1971. Påkostninger, reparasjoner og vedlikehold av driftsbygninger i 1970/1971 blir følgelig 4,0 mill. kr. Denne kostnad, som ifølge Fiskeritellingen er eksklusiv merverdiavgift og investeringsavgift, blir 4,5 mill. kr inklusiv investeringsavgift. For materialer til fiskernes eget arbeid med reparasjon og vedlikehold er verdi inklusiv investeringsavgift satt til 50 prosent av beregnet egeninnsats ("lønn") og det utgjør 1,5 mill. kr i 1971. Bortsatt reparasjonsarbeid antas å være ubetydelig. Resten, 3 mill. kr er ført som bruttoinvestering i 1971. Den årlige utvikling anslås.

3.3.2. Fiskebåter

De foreløpige nasjonalregnskapstall for bruttoinvesteringer i fiskebåter bygger på nasjonalbudsjettoppgaver fra Fiskeridirektoratet og Skipsfartsavdelingen i Handelsdepartementet samt oppgaver fra utenrikshandelsstatistikken over import og eksport av fiskebåter. Fiskeridirektoratets beregninger bygger på oppgaver over lånesøknader i Statens Fiskarbank. Handelsdepartementet innhenter oppgaver over kontraktsum og byggesum for kontraherte skip over 100 BR.T. med spesifisering for fiskefartøy kontrahert for norsk regning.

De endelige nasjonalregnskapstall for bruttoinvesteringer i fiskebåter framkommer som et resultat av varefordelingen. Bruttoinvestering i fiskebåter er ført eksklusiv salg av brukte fiskebåter til utlandet. Denne leveransen føres ikke av varekonto men direkte fra kapitalkonto for fiske og fangst (59 150) til eksport (71). Det er utenrikshandelsstatistikken som registrerer dette salget. Salg (overføring) innenlands av brukte fiskebåter til annen anvendelse (fraktfart, lystfartøy osv.) blir ikke registrert og kommer ikke til fradrag i nyinvesteringene. Slike salg, som det ikke gjøres fradrag for i nyinvesteringstallet for fiske, medfører en feil i nasjonalregnskapet.

Nyanskaffelser i arten fiskebåter i sektor fiske og fangst beregnes som sum av følgende tre varegrupper¹⁾.

- a) Båter eksklusiv vare 636 8940 Annet flytende materiell (f.eks. flytebrygger, -bøyer, -merker og -staker)
- b) Motorer
- c) Annet utstyr inklusiv vare 636 8940

Anskaffelser av varegruppen båter bestemmes som sum varetilgang eksklusiv leveranse til eksport og til konto for endring i verdi av varer under arbeid av

- 631 8911 Fiske- og fangstfarkoster, nye, 100 BR.T. og over
- 636 8921 Fiske- og fangstfarkoster, under 100 BR.T.
- 639 8912 Fiske- og fangstfarkoster, brukte, 100 BR.T. og over.

For motorer og annet utstyr er det vanskelig å bestemme bidraget til bruttoinvesteringene slik at denne delen vil være et anslag. Med utstyr forstås hydraulisk og elektronisk utstyr og fryseriet. Fiskeredskap hører ikke til utstyr, men føres som egen kapitalast. De viktigste varene som inngår i utstyret er

- a) Motor
 - 640 8406 Påhengsmotorer
 - 640 8409 Motorer med kompresjonstenning

1) I forbindelse med den fulle varefordeling i realregnskapet kan dette beregnede nyanskaffelsestallet bli noe fraveket.

b) Annet utstyr

600 8461	Vinsjer, løftekraner m.v.	
610 8539	Bærefrekvensutstyr	
610 8543	Ultrakortbølgesendere og -mottakere	} 610 Signal, radio og annet telemateriell
610 8548	Radarapparater	
610 9032	Ekko-lodd, asdic o.l. apparater	
636 8940	Annet flytende materiell (redningsflåter, bøyer o.l.)	

Utstyr til nye båter vil vel utvikle seg over tider som varegruppen båter,¹⁾ mens utskifting av utstyr i eldre båter er avhengig av tidligere bruttoinvesteringer i varegruppen båter som ikke er helt avskrevet og som har utskiftingsmodent utstyr. Skroget har en meget lenger levetid enn andre vesentlige deler av fiskebåten.

Som et grovt gjennomsnitt regnes det med at i en ny fiskebåt vil skrogets verdi være 40%, motorens verdi 30% og utstyrets verdi 30%. I en særlig stor båt vil skrogverdien være (betydelig) over 40%. Når ny motor og nytt utstyr settes inn i en gammel båt, vil omkostningene med dette bli registrert som nyinvestering i det år innsettingen finner sted. Hvis man tenker seg at den nye båten koster 10 mill. kr, og at skroget sliter ut nærmere 3 motorer og utstyret slites ut 4 ganger, vil skrogets verdi sett i den hele sammenheng bare utgjøre en meget liten del, nemlig 4 mill. kr mot 21 mill. kr for det øvrige. En avskrivning av nyinvesteringen kan derfor ikke bare baseres på levetiden for skroget, men må også ta hensyn til levetiden for motor og annet utstyr.

Undersøkelser som er foretatt, viser at beregning av kapital og kapitalslit med én levetid ikke vil gi et helt godt resultat selv om levetiden er tilpasset realkapitalen med kort levetid. Et godt resultat kan bare oppnås hvis de forskjellige arter av realkapital blir avskrevet noenlunde i samsvar med den virkelige levetid.

Ved en gjennomført 3-delning innenfor arten båter summerer man utgifter til motorer på nye båter og utgifter til nye motorer på gamle båter før det foretas avskrivning. Tilsvarende for utstyr. Utgifter til nye motorer og nytt utstyr omfatter også monteringsutgifter.

Som anslagsvise levetider brukes

for skrog	40 år
" motorer	15 "
" utstyr	10 "

Når resultatene skal publiseres blir de 3 gruppene slått sammen i én (benevnt fiskebåter).

Det er Fiskeridirektoratet som gir Byrået de fordelingsprosentene som er aktuelle for nye båter (jfr. foran, 40-30-30). Prosentfordelingen kan variere fra år til år i samsvar med sammensetninger av den nybygde fiskeflåte. Hittil har vi basert oss på nøkkelen 40-30-30.

I kapitalslitsberegningene vil vi i samsvar med dette la bruttoinvesteringer i arten fiskebåter i sektor fiske og fangst fordeles på de tre komponentene skrog, motor og øvrig utstyr.

Leverandør av bruttoinvestering i arten fiskebåter er en fordelingskonto (20-42 Fiskebåter, redningsskøyter, bergingsbåter o.l.). Denne kontoen leverer også til andre mottakere (f.eks. hjelpevirksomhet for sjøfart). Leveransene fra fordelingskontoen fram til mottakerne (fiske etc.) går direkte som sektor-sektor leveranser uten spesifisering på varer.

Beregning av bruttoinvesteringskomponentene skrog, motor og øvrig utstyr i fiske og fangst bestemmes på følgende måte:

a) Det forutsettes at tallene på fordelingskontoen (20-42) er avstemt mot resten av realregnskapet. Hele tilgangen til fordelingskontoen fordeles på de tre komponentene.

Skrog bestemmes som 40 prosent av verdi av varer for båter eksklusiv 636 8940²⁾ annet flytende materiell.

1) Utstyr til nye båter vil ofte inngå i varegruppen båter dvs. medgå som vareinnsats hos leverandører av båten. 2) For foreløpige regnskap som går på hovedvarer hentes verdi på 636 8940 fra siste endelige regnskap.

For tiden beregnes skrog som 40% av varene

- 631 8911 Fiske- og fangstfartøyer, nye, 100 BR.T. og over
- 631 8931 Taubåter, nye, 100 BR.T. og over
- 631 8935 Fyrskip, brannbåter m.v.
- 636 8921 Fiske- og fangstfartøyer, nye, under 100 BR.T.
- 636 8930 Taubåter under 100 BR.T.
- 639 8912 Fiske- og fangstfartøyer, brukte, 100 BR.T. og over
- 639 8932 Taubåter, brukte, 100 BR.T. og over

Motor beregnes som 30% av verdi av varer for båter eksklusiv 636 8940. Videre føres alle varer under hovedvare 640 Skips- og båtmotorer m.v.

Annet utstyr bestemmes som 30% av verdi av varer for båter eksklusiv 636 8940 annet flytende materiell, som tas med i sin helhet.

Videre føres andre varer enn hovedvare 640, og blant de viktigste kan nevnes:

- 600 8461 Vinsjer, løftekraner m.v.
- 610 Signal-, radio- og annet telemateriell

b) Fiske- og fangst andel av komponentene bestemmes residuallt. Totale investeringsleveranser av arten båter m.v. til andre realkapitalsektorer enn fiske og fangst fordeles anslagsvis med 25% på skrog, 37,5% på motor og 37,5% på annet utstyr. Bak denne fordelingen ligger antagelsen om at for andre realkapitalsektorer enn fiske og fangst utgjør løst utstyr et tillegg på 60% til verdien av varene for båter eksklusiv 636 8940, og disse 60% fordeles 50/50 på motorer og annet utstyr. Varene for båter eksklusiv 636 8940 vil utgjøre $62,5\% (= 25 + 25 \times \frac{30 + 30}{40})$

av totalinvesteringene av arten båter m.v. for disse sektorene.

Det anslåtte forholdet mellom løst utstyr (motor o.a.) og varene for båter i totalinvesteringen i båter m.v. for andre mottakere enn fiske og fangst kan selvfølgelig bli fraveket i forbindelse med den fulle varefordeling i realregnskapet.

De beregnede bruttoinvesteringskomponenter for båter for andre mottakere enn fiske og fangst blir ikke brukt under kapitalslitsberegningene for disse sektorene. For hver slik sektor brukes én levetid for hele totalinvesteringer i båter m.v.

c) Salg av brukte fiskebåter blir levert fra kapitalkonto for fiske og fangst (59 150) til eksport og fratrekkes anskaffelsene før kapitalslit beregnes. Av denne grunn må også denne posten fordeles på skrog motor og annet utstyr før kapitalslitet beregnes. Vi bruker samme fordelingsnøkkel som for varegruppen båter (40-30-30).

3.3.3. Fiskeredskap

De enedelige bruttoinvesteringstall for fiskeredskap bygger på produksjons- og utenrikshandelsstatistikk, dvs. framkommer som et resultat av varefordelingen. Disse beregningene kontrolleres og justeres mot fiskeritellingens resultater. Det skal her kort redegjøres for opprettingene som fulgte ved kontrollen mot fiskeritellingen 1970/1971.

Nasjonalregnskapets tall for bruttoinvestering i fiskeredskap i fiskeritellingsåret 1. oktober 1970 - 30. september 1971 beregnet til 155 mill. kr eksklusiv avgifter ($165,0 \times 0,75 + 125,6 \times 0,25$)¹⁾. fiskeritellingens tall²⁾ for nyanskaffelser av spesifisert fiskeredskap er på 69 mill. kr. Differansen mellom nasjonalregnskapets- og fiskeritellingens tall for anskaffelser av fiskeredskap blir følgelig på hele 86 mill. kr (155 - 69). Noe av dette avviket skyldes at tilleggsutstyr (kabler, garnblåser, garnbøyer, garnstein, stjerner m.v.) ikke inngår i tellingstallet for spesifisert redskap. For tilleggsutstyr innhentet en til tellingen kun anslag over hva det ville ha kostet å anskaffe beholdningen i tellingsåret. En annen grunn til avviket er at begrepet fiskeredskap er mer omfattende (sengeutstyr, varer av glass og keramikk, gardintrapper, stiger, tollekniver, gevær for lineutskyting, harpuner) i

1) Nasjonalregnskapets ureviderte tall for bruttoinvestering i fiskeredskap i 1971 er 165,0 mill. kr og i 1970 på 125,6 mill. kr. Begge verditall er i kjøperpriser eksklusive merverdiavgift.

2) Fiskeritellingstallene er eksklusive avgifter (merverdiavgift og investeringsavgift).

nasjonalregnskapet enn i fiskeritellingen. Uoverensstemmelsen kan også skyldes at reparasjons- og vedlikeholdstallet har blitt overvurdert ved tellingen mens nyanskaffelsestallet har blitt tilsvarende undervurdert. Avgrensningen mellom tellingsoppgavene for vedlikeholdskjøp og nyanskaffelser ble for en stor del overlatt til oppgavegiverens skjønn. Hovedgrunnen til differansen mellom tellings- og nasjonalregnskapets tall er imidlertid feil avanse på fiskeredskap i nasjonalregnskapet. Fiskerne kjøper den overveiende del av fiskeredskapen direkte fra fabrikk, og vil også for en stor del sørge for transporten selv. Den ukorrekte avansen på fiskeredskap til fisker lå på rundt 40 prosent av selgerverdien. Denne prosent ble revidert ved betraktelig og anslått til omlag 10 prosent.

Beregning av bruttoinvestering i fiskeredskap målt i kjøperverdien eksklusiv merverdiavgift for fiskeritellingsåret 1970/1971:

	Mill. kr
Spesifisert redskap ifølge tellingen	68,8
Tilleggsutstyr (anslagsvis 10% av spesifisert redskap)	6,9
Feilførte reparasjons- og vedlikeholdskostnader (anslagsvis 30% av beregnet tellingstall for reparasjoner og vedlikehold i alt)	17,6
Fiskeredskapsvarer i nasjonalregnskapet som ikke er dekket av tellingsbegrepet fiskeredskap (anslag ut i fra nasjonalregnskapet)	8,0
Bruttoinvestering i alt	101,3

De ureviderte investeringstallene for fiskeredskap viste sterk stigning fra 1970 til 1971 og det var derfor rom for oppjustering av nivå-tallet beregnet for 1970/1971 før bruk på kalenderåret 1971. Etter revisjonen av nasjonalregnskapstallene for bruttoinvestering i fiskeredskap ble tallet for 1971 på 113,8 mill. kr målt i kjøperverdi eksklusiv merverdiavgift (128,6 inkl. investeringsavgift).

Verdiutviklingen for bruttoinvesteringene i fiskeredskap anslås ved å bruke som indikator sum tilgang i selgerpris eksklusiv merverdiavgift eksklusiv eksport av varene

320 5916	Annet tauverk, liner, snører
320 5920	Fiskegarn og nøter
475 3953	Garnflær (garnblåser)
475 8941	Fiskegarnsbøyer
485 7035	Fiskegarnsbøyer av glass
490 6926	Garnstein
159 98651)	Fiskernes eget arbeid på redskaper

Beregningsresultatene som følger av beskrivelsene gitt ovenfor, kan bli noe justert under selve varefordelingen.

De foreløpige nasjonalregnskapstall for bruttoinvesteringer i fiskeredskap bygger på nasjonalbudsjettberegninger foretatt av, Fiskeridirektoratet og produksjonsindeksen for sektor 320 Produksjon av tauverk og nett. Datamaterialet for Fiskeridirektoratets beregninger er hentet fra Statens Fiskeredskapsmonopol.

3.4. Subsidier

Nasjonalregnskapets tall for subsidier hentes fra de offentlige regnskapene. Den største delen av tilskottene til Fiske- og fangst inngår ved beregningen av de enkelte produksjons- og vare- og tjenesteforbrukspostene. Som eksempel kan nevnes pristilskottene til torske- og sildefisket som inngår i produksjonsverdien i fiske-sektoren. Disse tilskottene føres til varehandel (fiskerlagene) som sektorsubsidier. Da tilskottene utgjør en stor andel av produksjonsverdien i fiskesektorer oppstår den unormale situasjon i nasjonalregnskapets varekryssløp at kjøperverdiens komponent selgerverdi, for

1) Totalregnskapets tall for egne monteringsarbeider inngår i bruttoinvesteringen, men egne vedlikeholdsarbeider inngår i vareinnsatsen.

enkelte mottakere av fersk fisk, overstiger kjøperverdien dvs. avansen er negativ. Forøvrig blir det vanskelig å beregne dekomponeringen av kjøperverdien, da denne vil være sterkt avhengig av andelen av pristilskottene. En detaljert oversikt over pristilskottene m.m. gis i den årlige stortingsmelding om gjennomføringen av støtteavtalene for fiskerieringen.

3.4.1. Tilskott over statens bevilgningsregnskap

a) Kap. 1070. Tilskott til fiskeriformål.

Postene 70 (Redningsselskapet), 71 (opplysningsutvalget for fisk), 72 (Fiskarlag og fiskeriselskaper), 75 (Norske havforskeres forening) og 77 (Bygging av rør- og egnebuer) har vært ført til fiske- og fangstsektoren. Føringen vil bli omlagt fra og med endelig nasjonalregnskap 1977. Fra da av vil kun post 77 føres til fiske og fangst. Post 70 vil bli ført til sektoren Hjelpevirksomhet for sjøfart som blant annet omfatter berging av skip og last. Postene 71 og 72 vil bli ført til Varehandel, mens post 75 føres til sektoren Interesseorganisasjoner (alternativt sektoren Undervisning og forskning).

b) Kap. 1075. Andre fiskeriformål.

Post 71 Erstatning for skade på fiskeredskap m.v. som følge av oljevirkosomheten på kontinental-sokkelen føres til fiske- og fangstsektoren.

c) Kap. 1076. Pristilskott m.m.

Underpostene Støttetiltak og Effektiviseringsmidler (Effektiviseringstiltak) av post 70 (Tilskott til støtte av torske- og sildefisket og til fiskeredskaper, agn m.m.) føres med 60% til Fiske- og fangst. De resterende 40% føres til Interesseorganisasjoner. Effektiviseringstiltakene er knyttet til fiskeleting og praktiske fiskeforsøk (Fiskeridirektoratet), effektivisering av produksjon og omsetning samt markedsføringstiltak. Statens Fiskarbank som utbetaler kondemneringstilskott får effektiviseringsmidler til dette.

De viktige underpostene Subsidiert av agn, Subsidiert av fiskeredskaper og pristilskott til Torske- og Sildefisket av post 70 føres til varehandel med unntak av 55% av Subsidiert av agn som føres til sektoren Produksjon av fiskevarer.

3.4.2. Tilskott over Finansdepartementets fond

Følgende fond fører tilskott til Fiske- og fangst

- a) Fondet for fiskeleting og prøvedrift (Fiskerieringens forsøksfond)
- b) Garantifondet for fiskere. Tilskottet settes her lik utbetalingen til Garantikassen for lottfiskere og Garantikassen for prosentfiskere og fangstfolk. Fondet blir finansiert ved andel av utførselsavgift på fiskevarer, ved bevilgninger over statsbudsjettet og overføringer av midler fra Fiskeriavtalen.

3.4.3. Kommunale tilskott

Det føres ingen kommunale tilskott til Fiske- og fangst.

3.4.4. Subsidiert i Totalregnskapet

Som tilskott i Totalregnskapet føres statstilskottene:

a) Kondepneringstilskott

Utbetalingene oppgis av Statens Fiskarbank

b) Statsgarantert minstelott

Tilskottene settes lik utbetalinger fra Garantikassen for lottfiskere og Garantikassen for prosentfiskere og fangstfolk.

3.5. Avgifter

Følgende avgifter føres i nasjonalregnskapet

- a) Differansen mellom utgående merverdiavgift (på produksjon) og fradragsberettiget inngående avgift (på vareinnsats og bruttoinvestering)
- b) Investeringsavgift på løpt vareinnsats. Den investeringsavgift som påløper bruttoinvesteringer føres ikke her men kommer til uttrykk i kapitalslitet da verdi av bruttoinvesteringene, som er grunnlaget for kapitalslitsberegningene, inkluderer investeringsavgift.
- c) Produktavgiften på fisk. Denne avgiften trekkes fra ved fiskerens oppgjør med salgslaget, men inngår i verdien av registrert førstehåndslevert fisk m.v.

Refusjon av merverdiavgift på fersk fisk føres som varesubsidier til varehandel.

Ingen avgifter er ført som egne poster i Totalregnskapet. Merverdiavgiften er holdt utenom inntektene og kostnadene. Dette prinsipp ble valgt fordi merverdiavgiften er uten virkning for nettoinntekten til registrerte næringsdrivende (da den ved fradragsretten er gjort nøytral). Ikke-registrerte produsenter (produsenter med mindre enn kr 6 000,- i årlig omsetning fra fiske eller annen næring) er også behandlet som om de var registrerte næringsdrivende. Dette er gjort dels ut fra det usikre beregningsgrunnlag, idet det også innenfor denne gruppe er adgang til registrering, og dels fordi det antas at beregnede mer-inntekter og mer-kostnader som merverdiavgiften utgjør for de ikke-registrerte produsenter i gjennomsnitt for gruppen vil være av tilnærmet samme størrelsesorden, og således i meget liten grad vil påvirke resultatet i totalkalkylen. Investeringsavgiften er i Totalregnskapet inkludert i vareinnsatsen og bruttoinvesteringen. Produktavgiften inngår i Totalregnskapets verdi for registrert førstehåndslevert fisk m.v., men er ikke ført opp under kostnadene.

3.6. Lønnskostnader og sysselsetting

Den måte faktorinntekten fordeles mellom arbeidskraft og kapital er meget spesiell i sektoren fiske og fangst jevnført med andre næringer. På de mindre båtene nyttes ofte lottsystemet. I sin enkleste form går dette ut på at "nettofangsten" (vanligvis kalt "delingsfangsten"), som framkommer ved å trekke fellesutgiftene fra bruttofangsten, blir delt i et bestemt antall lotter. Fiskerne får hver sin og båten en eller flere. På de større båtene benyttes ofte prosentsystemet, som går ut på at delingsfangsten blir delt etter bestemte prosentsetser mellom fiskerne og båten. Den andel av delingsfangsten som tilkommer fiskerne, blir delt likt mellom dem, og den enkeltes andel blir også her kalt lott. En del av mannskapet vil ha hyre i tillegg til andel i delingsfangsten, og slike kostnader skal dekkes av fartøyets prosentandel.

I nasjonalregnskapet er lønnstakere i fiske og fangst definert som fiskere med fast hyre tillagt fiskere med bare mannskapslott. Denne definisjon avviker fra skillet mellom selvstendige og lønnstakere ifølge folketryktdloven. I lovens forstand er alle som har sitt arbeid ombord på fiskebåter definert som selvstendige. Visse lønnsutbetalinger blir det likevel betalt arbeidsgiveravgift for. På større fartøyer er det vanlig at mannskapet deltar i reparasjons- og vedlikeholdsarbeid på fartøyet når det ligger ved verft, og for denne lønnsutbetaling påløper arbeidsgiverandel.

Alle fiskere betaler direkte samme medlemsavgift til folketrygden som lønnstakere av den pensjonsgivende inntekt. Differansen mellom prosentsetsen for selvstendige og lønnstakere skal betales indirekte. Den indirekte dekning er hovedsaklig basert på produktavgiften som føres som indirekte skatt i nasjonalregnskapet.

Utviklingen i kontraktmessig lønn i fiske og fangst er beregnet som produktet av sysselsettings- og lønnsindeks. Sysselsettingsindeksen (årsverksindeksen) for lønnstakere har blitt anslått med støtte i statistikk fra de kommunale fiskenemnder over antall fiskere fordelt på ene-, hoved- og biyrkefiskere. Lønnsindeksen er beregnet på grunnlag av lønnstatistikk for innenriks sjøfart (8. kontor). Lønnskostnadene framkommer som sum av arbeidsgiveravgift til folketrygden og kontraktmessig lønn. Arbeidsgiveravgiften til folketrygden beregnes på 10. kontor ut fra regelverket.

Fiskeritellingen 1970/1971 inneholder ikke oppgaver over lønnskostnadene og lønnstakerne, men Folketellingen 1970 har oppgaver over antall lønnstakere i fiske og fangst. I følge denne tellingen var det 13 460 lønnstakere. Dette resultat er ennå ikke innarbeidet i nasjonalregnskapet som isteden

har 5 400 årsverk for lønnstakere i fiske og fangst. Nasjonalregnskapets undervurdering av årsverkstallet for lønnstakere i fiske og fangst i 1970 skyldes i hovedsak anvendelse av et generelt forsiktighetsprinsipp ved endringer av tall som er fremkommet ved skjønnsmessige beregninger i nasjonalregnskapet. Den sterke endring i forholdet mellom antall lønnstakere og selvstendige mellom de to siste folketellingene fanges derfor ikke opp. Forøvrig vil det også være en viss usikkerhet knyttet til folketellingens tall for lønnstakere i fiske og fangst på grunn av vanskelig avgrensning mellom lønnstakere og selvstendige i denne næring. I folketellingen er sysselsatte lønnstakere definert som alle sysselsatte unntatt eiere av personforetak og deres ulønte familiearbeidskraft.

Nasjonalregnskapets nivå for totale årsverk i fiske og fangst baseres hovedsakelig på fiskeritellingene og fiskertellingene. Antall årsverk i fiske og fangst, for den del som dekkes av fiskeritellingene, er bestemt som antall uker på fiske tillaget antall uker til forberedelse, avslutning av fiske tillagt antall uker ledighet idet ledigheten er fordelt proporsjonalt mellom fiske og annet arbeid, og det hele er dividert med 52. Herav følger at antall uker i fiske tillagt annet arbeid regnet pr. fisker blir 52. Hvalfangst (pelagisk) blir ikke dekket av fiskeritellingene og årsverk for dette ble anslått på grunnlag av folketellinger og hvalfangsttabellene i Statistisk årbok, idet 1 sysselsatt anslagsvis ble satt til 2/3 årsverk. Den generelle nasjonalregnskapsdefinisjon av årsverk definerer dette som den normale arbeidsinnsats i næringen. For de fleste næringer vil folketellingens tall ligge til grunn for årsverksberegningene og antall årsverk i de fleste næringer bestemmes som sum av antallet sysselsatte med eneste- og viktigste levevei i næringen ifølge tellingen. Ut fra denne definisjonen ville det vært mer naturlig å beregne årsverk ut fra fiskeritellingen ut fra en definisjon av typer at enhver som utfører minst 40 ukeverk med fiske m.v. regnes å ha utført 1 årsverk i fiske.

Av annen statistikk over sysselsettingen i fiske og fangst enn Byråets fisker- og fiskeritellinger kan nevnes:

- a) Fiskeridirektoratets statistikk over ene-, hoved og byrkefiskere basert på materiale fra de kommunale fiskeneemnder. Disse tallene har blitt brukt som indikatorer for utviklingen i årsverkstallet idet eneyrkefiskere er gitt vekt 1, hovedyrkefiskere 2/3 og byrkefiskere 1/3.
- b) Fiskermanntallet. Dette manntallet er ikke så godt fordi det er en rekke fiskere som står der på sosialt grunnlag, og en del står der uten grunn (har flyttet eller sluttet helt å fiske m.v.). Før 1971 skulle mannskap på fiskebåter på 100 BR.T. eller mer ikke tas med i fiskermanntallet, men trygdes på annen måte. Denne tonnasjegrensen ble opphevet 1/1-1971. Fiskermanntallets oppgaver samles inn og totalberegnes av Rikstrygdeverket. Fiskermanntallet er ikke samkjørt med oversiktene til de kommunale fiskeneemnder.
- c) Fra og med 2. kvartal 1972 har Byrådet gjennomført kvartalsvise arbeidskraftundersøkelser (AKU). I denne utvalgsundersøkelsen er fiske og fangst egen næring og det skilles mellom arbeidstakere og selvstendige.

I Totalregnskapet for fiske- og fangst beregnes ikke lønnskostnadene eksplisitt men inngår i residualposten total arbeidsinntekt for arbeidstakere og selvstendige. Sysselsettingstall settes heller ikke opp i Totalregnskapet.

OVERSIKT OVER UTGITTE OG PLANLAGTE DOKUMENTASJONSNOTATER OM NASJONALREGNSKAPET

I. Utgitte notater

1. Liv Bjørnland: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 5. Behandling av "oljesektorene" i nasjonalregnskapet. Arbeidsnotat IO 75/4 fra Statistisk Sentralbyrå.
2. Bjørn Stenseth og Odd Ystgaard: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 18. Inntekts- og kapitalregnskapet. Arbeidsnotat IO 75/7 fra Statistisk Sentralbyrå.
3. Erling Fløttum: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 6. Sektorberegninger for varehandel. Arbeidsnotat IO 75/31 fra Statistisk Sentralbyrå.
4. Leif Korbøl: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 9. Sektorberegninger for andre tjenesteytende sektorer. Arbeidsnotat IO 76/15 fra Statistisk Sentralbyrå.
5. Kolbjørn Engernes: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 10. Sektorberegninger for offentlig forvaltning. Arbeidsnotat IO 76/6 fra Statistisk Sentralbyrå.
6. Erling Fløttum: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 11. Beregning av privat konsum. Arbeidsnotat IO 75/32 fra Statistisk Sentralbyrå.
7. Erling Fløttum: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 15. Indirekte skatter og subsidier. Arbeidsnotat IO 75/38 fra Statistisk Sentralbyrå.
8. Sven H. Kjelsrud: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 16. Beregning av lønn og sysselsetting. Arbeidsnotat IO 77/6 fra Statistisk Sentralbyrå.
9. Knut Kvisla, Sverre Nordseth og Svein Røgeberg: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 2. Systemopplegg og programstruktur. Arbeidsnotat IO 78/24 fra Statistisk Sentralbyrå.
10. Viggo Jean-Hansen: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 7. Sektorberegninger for samferdselssektorene og reparasjon av kjøretøyer m.v. Rapport 79/2 fra Statistisk Sentralbyrå.
11. Svein Røgeberg: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 14. Sektorberegninger for fiske og fangst. Rapport 79/8 fra Statistisk Sentralbyrå.

II. Planlagte notater

1. Erik Homb: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 1. Struktur, begreper, definisjoner og klassifikasjoner.
2. Leif Korbøl og Svein Røgeberg: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 3. Sektorberegninger for jordbruk og skogbruk.
3. Svein Røgeberg: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 4. Sektorberegninger for bergverk, industri, kraft- og vannforsyning, og bygge- og anleggsvirksomhet.
4. Vetle Hvidsten: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 8. Sektorberegninger for finansinstitusjonene.
5. Per Skagseth: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 12. Beregning av investering, realkapital og kapitalslit.
6. Kari Fossum: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 13. Utenriksregnskapet, eksport og import.
7. Liv Bjørnland: Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 17. Beregninger i faste priser.

Utgitt i serien Rapporter fra Statistisk Sentralbyrå

- 79/1 Formålsregnskap for energi 1976 - foreløpige tall, av Hans Viggo Sæbø.
- 79/2 Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 7. Sektorberegninger for samferdselsektorene og reparasjon av kjøretøyer m.v., av Viggo Jean-Hansen
- 79/3 Undersøkelse av renholdsbedrifter 1977, av Jon Blaalid
- 79/4 Deltidsundersøkelsen 1978, av Anne Lise Ellingsæter
- 79/5 Boligutgiftsbegrepet i forbruksundersøkelsene. En metodestudie, av Grete Dahl
- 79/6 MAFO - Makromodell for folketrygden. En skisse av en budsjettmodell, av Charlotte Koren
- 79/7 Estimering av inntektsderiverte på tverrsnittsdata med målefeil, av Odd Skarstad.
- 79/8 Det norske nasjonalregnskapet. Dokumentasjonsnotat nr. 14. Sektorberegninger for fiske og fangst, av Svein Røgeberg.

Pris kr 9,00

Publikasjonen utgis i kommisjon hos H. Aschehoug & Co. og
Universitetsforlaget, Oslo, og er til salgs hos alle bokhandlere.

ISBN 82-537-0977-3